Men vad fan! Voi hemmetti!

Översättning av svordomar i undertexter i serien *Innan vi dör*

Teea Pihkola

Magisteravhandling i svenska

Jyväskylä universitet

Institutionen för språk- och kommunikationsstudier

2019

Tiedekunta: Humanistinen tiedekunta	Laitos: Kieli- ja viestintätieteiden laitos
Tekijä: Teea Pihkola	
Työn nimi: Men vad fan! Voi hemmetti! Översättning av svordomar i undertexter i serien *Innan vi dör*	
Oppiaine: Ruotsin kieli	Työn laji: Pro gradu -tutkielma
Aika: 12/2019	Sivumäärä: 49 + 13

Tiivistelmä:

Tämä pro gradu -tutkielma käsittelee kirosanojen kääntämistä tekstityksissä. Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, onko kirosanoja tekstityksissä jätetty pois tai heikennetty ja missä määrin, sekä kuinka kirosanat ja niiden semanttinen sisältö muuttuvat käännöksissä. Materiaalina tutkimuksessa käytettiin ruotsalaisen rikossarjan *Ennen kuolemaa* (*Innan vi dör*) ensimmäistä tuotantokautta sekä siihen tehtyjä ruotsin- ja suomenkielisiä tekstityksiä.

Tutkimus osoittaa, että materiaalin suullisessa dialogissa esiintyy 376 kirosanaa, ruotsinkielisissä tekstityksissä 250 kirosanaa ja suomenkielisissä tekstityksissä 131 kirosanaa. Ruotsinkielisissä tekstityksissä on siis jätetty pois 33,5% kirosanoista, kun taas suomenkielisissä tekstityksissä vastaava luku on 65,2%. Tulos osoittaa, että suomenkielisissä tekstityksissä on määrällisesti merkittävän paljon vähemmän kirosanoja kuin suullisessa dialogissa.

Komponenttianalyysia varten tutkimuksessa esiintyvät kirosanat saivat sekä semanttisen komponentin että tyylikomponentin, joka kertoo kirosanan karkeusasteen. Analyysin perusteella semanttisessa sisällössä ei tapahdu merkittäviä muutoksia, mutta suomenkielisissä tekstityksissä esiintyvillä kirosanoilla on enemmän vaihtelua karkeusasteessa kuin suullisessa dialogissa ja ruotsinkielisissä tekstityksissä esiintyvillä kirosanoilla.

Asiasanat: svordomar, undertexter, översättning, komponentanalys

Säilytyspaikka: JYX, Jyväskylän yliopisto

Muita tietoja:

INNEHÅLL

1. INLEDNING 4

2. TEORETISKA UTGÅNSGPUNKTER 6
   2.1 Svärandet 6
      2.1.1 Kraftuttryck och svordomar 7
      2.1.2 Tabubelagda ord 9
      2.1.3 Svordomsfunktioner enligt Ljung 11
      2.1.4 Svordomsteman enligt Ljung 13
   2.2 Audiovisuell översättning 15
   2.3 Tidigare studier 17

3. MATERIAL OCH METOD 19
   3.1 Material 19
   3.2 Analysmetoder 20

4. RESULTAT 21
   4.1 Typer och frekvenser av svordomar i de tre modaliteterna 21
      4.1.1 Muntlig dialog 21
      4.1.2 Svenska undertexter 28
      4.1.3 Finska undertexter 30
      4.1.4 Konklusion av typer och frekvenser av svordomar 35
   4.2 Exkludering, bevarande och försvagning av svordomar i undertexter 36
   4.3 Svordomarnas semantiska drag 38

5. SAMMANFATTANDE DISKUSSION 43

LITTERATUR 46

1. INLEDNING

Sedan jag har påbörjat mina språkstudier, har jag blivit medveten om hur språk översätts. Särskilt när man tittar på filmer eller TV-program som är på engelska och läser undertexter på finska, så märker man ibland hur konstiga översättningar det finns eller att någonting inte alls har översatts. I till exempel textade TV-program hör man originalspråket samtidigt som man läser undertexter på målspråket. Det leder till att även lekmän som förstår originalspråket lätt börjar jämföra innehållet i talet med textningen med en presumtion att de tämligen borde motsvara varandra ordagrant och även stilistiskt. Den förväntningen är dock fel i grunden. (Holopainen 2015). Detta har intresserat mig för länge och därför har jag valt att undersöka detta i min avhandling. Det som jag fokuserar på är svordomar och kraftuttryck i översättningar från svenska till finska och svenska.

I den här avhandlingen kommer jag närmare att analysera den svenska kriminalserien *Innan vi dör* skriven av Niklas Rockström och Wilhelm Behrman. Materialet för min studie består av svordomar och kraftuttryck som förekommer i dialogen och undertexter i TV-serien. Baserat på mina egna erfarenheter finns det massor av fult språkbruk i kriminalserier och -filmer. Utgångspunkten var att hitta vilken som helst svensk kriminalserie med finska undertexter som verkar intressant. Syftet med studien är att redogöra för hur svordomar och kraftuttryck och deras semantiska innehåll förändras i översättningar i materialet. Begreppen *svordom* och *kraftuttryck* definieras i avsnitt 2.2.1. Därtill vill jag kartlägga om svordomarna och kraftuttrycken har exkluderats, bevarats eller försvagats i svenska och finska undertexter och i vilken grad. Mina forskningsfrågor är följande:

1. Vilka typer av svordomar förekommer, och med vilken frekvens, i den talade svenska dialogen? Hur är de tolkade/översatta i dess svenska respektive finska undertexter?
2. Har kraftuttrycken och svordomarna exkluderats, bevarats eller försvagats i svenska och finska undertexter och i vilken grad?
3. Finns det stilistiska skillnader eller förändringar i de semantiska innehållen i översättningar? I så fall hurdana?

Hypotesen som jag har för min undersökning är att svordomars grovhet mildras i översättningar och det kommer att finnas färre svordomar i översättningar än i den ursprungliga dialogen.

I kapitlen 2 genomgår jag de viktigaste teoretiska utgångspunkter för min undersökning och presenterar tidigare studier inom översättning av svordomar. I kapitel 3 redogör jag för materialet för denna undersökning och analysmetoder som jag använder. Efter det presenterar jag resultaten i kapitel 4 och sist i kapitel 5 finns det en sammanfattande diskussion.

2. TEORETISKA UTGÅNSGPUNKTER

I detta kapitel kommer jag att behandla teoretiska utgångspunkter för min undersökning. Jag börjar med att belysa motiven bakom att man svär och sedan behandlar jag några viktiga begrepp inom området: kraftuttryck, svordom, tabu respektive eufemism. Därtill presenterar jag svordomsfunktioner och -teman enligt Ljung (2006, 2011), som fokuserar på engelska respektive svenska uttryck. Ljungs kategorier används som grund för kategoriseringarna i analyserna i kapitel 4. Efter det behandlar jag audiovisuell översättning och särskilt undertextning. Jag går igenom utmaningar som finns i tv-textningen och belyser orsaker till att man komprimerar vid textningen. Jag avslutar det här kapitlet med tidigare studier inom detta område.

2.1 Svärandet

Det finns många förklaringar till frågan varför man svär, men ett av de vanligaste och populäraste svaren är att släppa ut känslor av otålighet och irritation (Ljung 2006). Ljung menar att det stämmer bra på svordomar som *Fan! Helvete!* och liknande utrop vars funktion är att uttrycka irritation, men han påpekar samtidigt att man med svordomar också kan uttrycka känslor som inte är negativa, såsom förvåning och till och med glädje, t.ex. *Maten var skitgod*. Dessutom kan svordomar användas som ett slags citatmarkering när man vill signalera att man vill avbryta en dialog eller när man vill ange att det som följer är talarens egna tankar. Det som är gemensamt med all svordomsanvändningen är önskan att ge större kraft och tyngd åt det man säger (Ljung 2006).

Andersson (1985: 110) har klassificerat motiven bakom svordomar enligt tre huvudkategorier: *psykologiska* (individrelaterade), *sociala* (grupprelaterade) respektive *språkliga motiv*. Vid psykologiska motiv är svordomar inte planerade utan är sådana som man bara släpper ur sig t.ex. när man slår sig på tummen. De sociala motiven har Andersson (ibid.) delat upp i sex olika grupper: för att visa sig tuff, för att chockera, för att ange grupptillhörighet, för att smäda eller skälla på en annan, för att visa vänskap samt för att lägga bort titlarna (Andersson 1985: 113–119). Också språkliga motiv har han delat upp i grupper: för att de är som allt annat språk, för att vi har varierande stilnormer och för att de är speciella och nödvändiga ord (Andersson 1985:

122–124). Ändå betonar Andersson (ibid.) att alla de motiv för användningen av svordomar i hans kategorier bör ses som komplement för varandra, inte som alternativ.

I de följande avsnitten går jag närmare in på definitioner för kraftuttryck och svordom och anger de definitioner för ifrågavarande begrepp som jag använder i min undersökning. Jag behandlar också tabubelagda ord och fördjupar mig i svordomsfunktioner och -teman enligt Ljung (2006, 2011).

2.1.1 Kraftuttryck och svordomar

Svenska Akademiens ordbok (SAOB) definierar *kraftuttryck* som ett ”grovt eller grovkornigt uttryck, svordom eller kraftord” (SAOB 1937: K2601). Enligt Svensk ordbok (SO 2009: 1623) är kraftuttryck ett ”ord eller fras som används för att uttrycka [en] stark känsla, särskilt ilska, och ofta är en svordom”. Likadan definition för kraftuttryck finns i Norstedts Svensk Ordbok (1999). I Svenska Akademiens ordlista (SAOL) står det att kraftuttryck är en ”svordom e.d.” (SAOL 14, 2015). I SAOL står det också att *svordom* är ”ett grovt kraftuttryck” (SAOL 14, 2015). Enligt SO (2009) är svordom ett ”ord eller fras som (främst) yttras i affekt och som normalt betecknar ngt tabubelagt eller heligt ofta syftande på gud el. djävulen”.

Svordomar och kraftuttryck fungerar enligt samma principer i svenska och finska (Hjort 2017). Enligt Iso suomen kielioppi (VISK, § 1725) är kraftuttryck, alltså svordomar såsom *helkkari* (sv. fy fan) och *paska* (sv. skit), ord som för med sig en affektiv nyans till utsagan eller satsen. De kan tjänstgöra som interjektioner (*Helvete*!) eller som intensifierande substantiv (*Vad fan?*). Det finns några svordomar som kan tjänstgöra enbart som interjektioner (*tamejfan! jumalauta!*) medan de flesta av dem kan ha flera funktioner. Kraftuttryck förekommer som intensifierande substantiv emfatiskt i försäkranden, förundrade frågor, befallningar och nekande utsagor (ibid.). Enligt VISK (§ 1725) utgör kraftuttrycken inte någon grammatiskt enhetlig grupp utan man använder dem i olika sammanhang. Ljung (2006: 42–43) påpekar att svordomar som inte fungerar som utrop, t.ex. *jävla*, inte kan stå ensamma utan behöver sättas in i ett längre yttrande (*en jävla idiot, en jävla bra bok*). Därtill kan svordomar användas istället för negation och då intensifierar de negationer utan nekningsord (VISK, § 1725). Ljung (2006: 47) konstaterar att

det är väldigt vanligt i svenskan att använda förnekande uttryck som *I helvete (heller)!* eller *(Så) fan heller!* som förnekar det som någon annan har påstått.

Med utgångspunkt i bl.a. Andersson (1985), Andersson och Trudgill (1990) och Ljung (2006) diskuterar Hjort (2007) för skillnaderna mellan kraftuttryck och svordomar. Moderna finska ordböcker använder dessa ord som synonymer: *voimasana* (sv. kraftuttryck) och *kirosana* (sv. svordom). Enligt Hjort är svordom en hyponym till kraftuttryck och svordomar är de mest typiska kraftuttrycken. Hon betonar att det finns ingen absolut definition för svordom som skulle hjälpa oss att bedöma svordomar i olika situationer. Som man kan se, är det svårt att skilja kraftuttryck och svordomar från varandra. Jag anser att svordomar är en underkategori för kraftuttryck och därför omfattar min undersökning både kraftuttryck och svordomar.

En *eufemism* är ett mildrande eller förskönande uttryck t.ex. *Hälsingland* för *helvete* (*SAOL* 14, 2015). I Stora fula ordboken (2004) står det att vissa personer kan uppfatta eufemismer som anstötliga eller oangenäma. Eufemismer som *djäkel, jäkel, helsike* och *sabla(r)* motsvarar ord som *djävul, helvete* och *satan* (Stora fula ordboken 2004). Enligt SAOB (1922: E770) *är eufemism* ett ”uttrycksätt som använder förskönande, beslöjande eller förmildrande omskrivningar för ting eller begrepp vilkas egentliga benämning skulle värka stötande eller mindre behagligt; i dylikt syfte använt uttryck”. Ljung (2011: 11) konstaterar att eufemismer är mildare ord och uttryck som man använder för att ersätta svärandet, såsom *Gosh!* för *God!* eller *darn* för *damn*. Dessa motsvarar två slags ersättningar: man kan skapa en motsvarighet för en svordom som är nonsens (*Gosh!*) eller ersätta svordomen med ett liknande ljud som har likadan längd (*darn*). Ljung påpekar dock att svordomar och dess eufemismer inte är ersättbara och nödvändigtvis har inte samma betydelse. I Svenska Akademins Grammatik (SAG 2, 1999: 748–749) står det att ersättningar av svordomar dvs. eufemismer har ett vardagligt stilvärde medan svordomar har ett ytterst lågt stilvärde.

Det finns tre kriterier för att ett ord kan anses vara en svordom (Andersson & Trudgill 1990: 53; Ljung 2011: 4):

1) Ordet hänvisar till någonting som är tabu och/eller som är ett stigma i kulturen.
2) Uttrycket ska inte tolkas bokstavligt.
3) Ordet kan användas för att uttrycka starka känslor och attityder.

Enligt Ljung (2011: 4) finns det också ett fjärde kriterium: många yttranden som konstituerar svärandet fungerar som ett subjekt för svåra lexikaliska och syntaktiska restriktioner vilket indikerar att svärandet kvalificeras mestadels som ”formulaic language”. Med *formulaic language* avser Ljung (2011: 18–19) fasta uttryck och idiom (som antingen innehåller svordom eller inte) och som inte kan splittras utan måste ses som en helhet, såsom *What the fuck do you mean?* och *Keep your hair on*. Ljung påpekar att dessa fasta uttryck och idiom inte kan omformas och man inte heller kan utbyta dess delar, t.ex. **Don't go to hell* och **Shag you!*.

Även om Andersson och Trudgill (1990) och Ljung (2006, 2011) menar att en svordom inte ska tolkas bokstavligt för att vara en svordom, påpekar de att inte alla är av samma åsikt om det. I min undersökning behandlar jag svordomar som inte är menade att tolkas bokstavligt. Enligt definitionerna av Andersson och Trudgill (1990) och Ljung (2011) anser jag att definitioner för kraftuttryck och svordomar som jag använder i min undersökning är följande:

1) behandlar tabuämnen
2) kan brukas för att uttrycka starka känslor och attityder
3) är inte menade att tolkas bokstavligt.

2.1.2 Tabubelagda ord

SAOL (2015) definierar *tabu* som ”förbud mot att röra eller nämna ngt; ord som inte får utsägas; föremål som inte får nämnas”. Såväl Andersson (1985: 24), Hughes (1991: 8) som Ljung (2006: 38, 2011: 5) redogör för ursprunget för ordet tabu. Termen kommer från det polynesiska Tongaspråket och därifrån lånades den till engelskan på 1700-talet. Ordets semantiska betydelse har bevarats: *Tabu* betecknar förbjudna ord och företeelser (Ljung 2006: 38). Dock påpekar Ljung att vad som uppfattas som tabu har varierat med tiden. Enligt Andersson (1985: 78) är definitionen för ord som kan uppfattas som tabu att ”det är starkt, laddat och kraftfullt på något sätt”. Andersson påpekar ändå att tabubeläggningen är det som ger ordet dess styrka och laddning och det gör saken litet besvärligt. Andersson och Trudgill (1990: 58) påpekar att såväl eufemismer som svordomar antyder till underliggande tabun.

Andersson (1985) konstaterar att det är väsentligt att göra en distinktion mellan det tabubelagda och det som bara är lite fult. Andersson och Trudgill (1990: 55) pekar på att i de västerländska samhällena har vi tabun med anknytning till sex, religion, kroppsliga funktioner, etniska grupper, mat, smuts och död. De konstaterar vidare att det ofta är uppenbart vad som är tabubelagt. Det finns saker som man inte borde göra och ord som man inte borde säga, t.ex. incest och ord som *motherfucker* är tabun (Andersson & Trudgill 1990). Ljung (2006) anser att det kan variera kraftigt från en talare till en annan i olika språk vad som uppfattas med tabubelagda ord och hur stark laddningen är i tabut. Ändå verkar det enligt Ljung som om man har ganska samma uppfattningar i det flesta språk när det gäller tabubelagda ord.

Andersson (1985: 79) konstaterar att teman i tabubelagda ord hämtas från olika områden och kulturen påverkar vilka teman som ses som tabun. Andersson har funnit ett antal områden som tabubelagda ord mestadels hämtas ifrån i alla kulturer:

1) Könsorgan, sexuellt umgänge (könsord, ”runda ord”)
2) Religion, kyrka (svordomar)
3) Kroppens avfallsprodukter (*kiss* och *bajs, skita* osv)
4) Döden (*dö* och *döda*)
5) Fysiska och mentala handikapp (*idiot, CP-skadad* osv)
6) Prostitution (*hora, fnask, torsk* osv)
7) Narkotikahantering, kriminalitet (*tjack, sil, tjyvjävel* osv). (Andersson 1985: 79.)

Andersson (1985: 80) menar att man kan uttrycka t.ex. *dö* på många olika sätt, exempelvis *gå bort* och *lämna oss*, och det antyder att detta är ett känsligt tema. Andersson (ibid.) och Andersson och Trudgill (1990: 58) menar vidare att när vi pratar om någon obekant som har dött, kan vi lätt använda orden *dö* och *död* eller uttryck såsom *kila runt hörnet* och *dra på sig träfracken*, men när det gäller någon som vi känner, använder vi hellre eufemismer.

2.1.3 Svordomsfunktioner enligt Ljung

Enligt Ljung (2006, 42) finns det två huvudtyper av svordomar: utropssvordomar och övriga. Han lyfter fram fjorton olika svordomsfunktioner och de har han delat in i de här två ovannämnda grupper. Ljung (2011: 30) har dock bearbetat detta och utvecklat modellen där han istället delar in svordomsfunktioner i tre grupper: *fristående* (eng. stand-alones) och *utfyllande* (eng. slot fillers) samt *ersättande funktioner* (eng. replacive swearing). Den sistnämnda kategorin är något mindre vanlig. Fristående funktioner är strukturer som fungerar ensamma t.ex. utrop av irritation medan utfyllande funktioner är sådana som bildar längre yttranden, t.ex. extra betoning (absobloodylutely) (ibid.). I ersättande funktioner ersätter man ord som inte är tabubelagd med tabuord som kan ha många olika betydelser. Denna funktion förekommer nästan inte alls i svenska (Ljung 2011: 161–162) eller i finska som är de språk som ingår i mitt undersökningsmaterial. Hjort (2017) konstaterar att typiska funktioner i finska är samma som är typiska i svenska och de hittar man i Ljungs (2011) kategorier av svordomsfunktioner. De fjorton svordomsfunktioner delat in i de här två grupper som Ljung (2006: 60–61; 2011: 30–35) presenterar är:

Fristående funktioner:

1) Utrop av irritation och förvåning: *Fan (också)!, Skit!, Jävlar!*
2) Eder: *Vid Gud!, Ta mig fan!*
3) Bejakanden: *Det kan du ge dig fan på*
4) Förnekanden: *I helvete (heller)!*
5) Förbannelser: *(Må) Fan ta dom/dig!*
6) Ovänlig uppmaning: *Dra åt helvete!*
7) Stående förolämpningar: *Din mamma!*
8) Skällsord: *Din skit!, Den jäveln!*
9) Skällsord som stödord: *En rolig fan/jävel*.

Utfyllande funktioner:

10) Ogillande bestämningar: *Ett sådant jävla väder!*
11) Eftertryck: *Varenda jävla gång*

12) Förstärkningsord: *jävla dum, jävla dumt*

13) Framhävande av frågeord: *Vem fan…? Hur i helvete…?*

14) Nya ord: *Jävlas, skita i något.*

En mycket vanlig typ av svordom i många språk är **utrop av irritation och förvåning (1)**. De är inte riktade mot någon person, utan de är ett slags kommentarer till någon viss situation. (Ljung 2006: 42–43; 2011: 30). Inte alla utrop av den här typen är svordomar (*Fy!, Usch!, Oj!*), men ofta blir det så att man istället tar till svordomsutrop såsom *Helvete!, Jävlar!* eller *Fan (också)!* (Ljung 2006: 43). Originalfunktionen hos **ederna (2)** enligt Ljung (2006: 46) var att svära vid någonting eller någon att det man säger är sant. I de europeiska kulturer har ederna gudomlig anknytning, t.ex. *Vid Guds blod!* och *fan ta mig*. Om man inte har några tvivel på att någonting stämmer, då kan man använda **bejakanden (3)** såsom *Det kan du ge dig fan på att…*, men om man vill neka någonting, kan man använda **förnekande (4)** uttryck, t.ex. *(så) fan heller*, som enligt Ljung (2006: 47) är väldigt vanlig funktion både i svenskan och många andra språk. **Förbannelser (5)** är yttringar i vilka man ber om hjälp av högre makter som skall ingripa mot någon (*Må fan ta dig!*). Dess modernare former är t.ex. *Fan ta…!* och *Åt helvete med…!*.

Ljung (2006: 51–52; 2011: 32) konstaterar att **ovänliga uppmaningar (6)** används för att uttrycka aggression riktad åt någon och de används ofta i dialogen för att indikera talarens reaktion på något som sagts. Exempel på detta är *Ta dig i arslet* och *Dra åt helvete!* varav den senare är väldigt typisk ovänlig uppmaning i svenska. Mammatemat (se vidare avsnitt 2.1.4) är vanligt i **stående förolämpningar (7)**, såsom *Din mamma är en hora*. Svordomar som dessa har saknats i svenskan men börjar bli befäst i ungdomsspråk. (Ljung 2006: 52). Enligt Ljung (2006: 54) används **skällsord (8)** när man vill säga något aggressivt till en person, t.ex. *Din idiot!, Din dumme fan!*. De flesta skällsorden är inte svordomar i den betydelsen att de bryter mot något tabu. Till exempel ordet idiot är negativt men inte tabuladdat. Ljung (2006: 55–56) pekar ut svenska ord som är både skällsord och svärord så som *kuk, fitta, arsle, skit, skithög, skitstövel, fan, helvete* och *satan*. **Skällsord** kan också fungera **som stödord (9)**. Det händer om skällsorden tappar sin negativa laddning och blir neutrala stödord som i själva verket inte ens behövs (*Jonas är en tjatig fan*).

En av de utfyllande funktionerna är **ogillande (10)**, som på svenska vanligen uttrycks med *jävla, satans, helvetes* och *förbannad(e)*. Vanligast av dem är *jävla* (*Ett sånt jävla väder*). Ett annat

sätt att uttrycka ogillande är genom att sätta ordet *skit* framför ett ord t.ex. en *skitbok.* Man kan också bilda sammansättningar med *helvete, fan* och *jävel,* såsom *bokjävel* (Ljung 2006: 57). Ordet *jävla* och liknande används också som **eftertryck (11)** för att ge extra betoning åt det ord som följer (*Du behöver inte göra det varenda jävla dag.*). **Förstärkningsord (12)** är bestämningar som *förbannat, jävla, jävligt* osv och med dem kan utryckas hög grad av något, t.ex. *Det var jävligt kallt igår*. Det kan man också uttrycka med *skit* och *dö(d), döds-* som i *Maten var skitgod, Filmen var dötrist*. Efterställt uttryck är också en möjlighet för att uttrycka grad: *Vi jobbade som fan* (Ljung 2006: 57–58). **Framhävande av frågeord (13)** utgår enligt Ljung (2006: 58) från behovet att kunna förstärka kraften hos frågor. Istället för att säga *Vem har sagt det?* kan man säga *Vem fan har sagt det?*. Ljung (2006: 59) betonar att **nya ord (14)** med en ny betydelse utvecklas av svärord. Ett bra exempel på det är ordet *djävul* som har utvecklats till *jävel, jävlas* och *jävelskap*.

2.1.4 Svordomsteman enligt Ljung

Utrop av irritation såsom *Skit!* och *Jävlar!* representerar samma svordomsfunktion, men de har olika teman. Med teman avses de olika tabubelagda ämnesområden som svordomarna anknyter till. Som exempel kan ges att *Skit!* handlar om temat avföring och *Jävlar!* om religion. Enligt Ljung (2011: 35) finns det fem huvudteman:

1) Det religiösa/övernaturliga temat
2) Det skatologiska temat
3) Könsorganstemat
4) Det sexuella temat
5) Mammatemat.

Ljung (2006: 62–63) påpekar att förutom de här fem teman finns det andra teman inom dessa, såsom prostitution, onani, sjukdomar, vissa djur och döden. Det finns också svordomar som inte hör till något speciellt tema, exempelvis engelskans *bloody* (Ljung 2006: 62–63; 2011: 36). Hjort (2017) konstaterar att både i svenska och finska följer man de här Ljungs temana i svärandet.

Svordomar relaterade till **religion eller det övernaturliga (1)** används mycket i många språk. I de kristna länderna har dessa svordomar samband med Gud, Jesus, helgonen och andra religiösa företeelser (Ljung 2006: 64). Ljung lyfter fram att svordomar som syftar på Gud och Jesus har förlorat sin kraft och därför använder man mer svordomar för helvetet, förbannelse och djävulen, t.ex. *helvete* och *jävla*.

Till det framträdande **skatologiska temat (2)** hör svordomar som har någonting att göra med avföring, såsom *skit, röv* och *arsle*. *Skit* är en mycket ofta använd svordom och har många olika användningsområden, bland annat som utrop (*Skit (också)!*) och som skällsord (*Han är en riktig skit)*. Andra uttryck med *skit* är t.ex. *skita i, prata skit* och *Jag begrep inte ett skit*. (Ljung 2006: 65).

Ljung (2006: 65; 2011: 38) konstaterar att det tredje temat, **könsorganstemat (3)**, innehåller tabuord för könsorganen såsom *fitta* och *kuk*. Ljung påpekar att användning av dessa svordomar i svenskan har fungerat mestadels som skällsord (*Din jävla fitta!, Han är en riktig kuk*), men numera kan man höra dessa ord även som irritationsutrop.

Det sexuella temat (4) är inte så mångsidigt och vanligt i svenskan som det är t.ex. i engelskan. Ljung (2006: 66–67) menar att många av de vanligaste svordomarna i språket utgår ifrån uttrycket ha samlag, som motsvarar svenskans *knulla* och engelskans *fuck***.** Verbet *fuck* har anpassats till många olika användningsområden och det används både som utrop (*Fuck!*), som skällsord (*motherfucker*), som adjektiv motsvarande 'jävla' (*fucking*) och som pejorativ benämning för en person (*the stupid fuck*). Användningsområdet är väldigt omfattande, dessutom är *fuck* använt i väldigt vanliga uttrycken såsom *I don't give a fuck, for fuck's sake, fuck off* och *fuck something up*. (Ljung 2006: 67).

Med **mammatemat (5)** anser Ljung (2006: 68) sexuell tillgänglighet hos någons mor eller syster, även andra kvinnliga släktningar. Exempel av detta temat är *Din mamma (är en hora)!* och *Knulla din mamma!*. Som det sexuella temat, är mammatemat inte heller typiskt i svenskan eller andra germanska språk. Engelskan gör ett undantag för att mammatemat är väldigt prominent i den. Typiska uttryck på engelskan är *motherfucker* och *son of a bitch*. (Ljung 2006: 68–70; 2011: 41).

2.2 Audiovisuell översättning

Traditionell översättning sker genom skriven text, men den moderna tekniken har tvingat översättningen att anpassa sig till olika former, som till exempel audiovisuell översättning. Audiovisuell översättning refererar bland annat till tv- och filmöversättning, som utövas på olika sätt i olika länder. Det som översätts kan vara en dialog eller en speakertext och slutresultatet blir tal eller skriven text på målspråket. Olika former av tv- och filmöversättning är textning, dubbning, voice over och speakertext. (Ingo 2007: 281). Den vanligaste och mångformigaste formen av audiovisuell översättning i Finland är textning (Holopainen 2015: 78), som är också den formen min undersökning handlar om. I textningen konverteras dialogen eller speakertexten till textrader som man ser i tv-rutan en viss tid. Undertextningen används särskilt i de nordiska länderna i Europa, men den används även i andra länder såsom Holland och Belgien (Ingo 2007: 281).

Enligt Ingo (2007: 281) finns det några nackdelar med textning, varav den största är att man måste sluta titta på bilden för att läsa undertexterna. Detta händer 500–700 gånger per film och därtill hindrar undertexten att man ser hela bilden. Tveit (2004: 4) konstaterar att åskådare behöver 5–6 sekunder för att läsa en hel tvåradig undertext utan att förlora bild och ljud. Enligt Tveit (ibid.) och Holopainen (2015: 78) är textning krävande eftersom åskådare har tillgång till originalljudet och har möjlighet att jämföra den ursprungliga versionen och undertexter. Nästan utan undantag formuleras sakinnehållet i textningen annorlunda än i originalspråkigt tal för att programmet skulle fungera särskilt textat och just för de målspråkiga åskådarna (Holopainen 2015: 79). Holopainen (ibid.) betonar att det är beaktansvärt att program är textade till dem som inte förstår, hör eller lyssnar innehållet och formen av tal. Tveit (2004: 6–10) och Ingo (2007: 282–283) anser att begrepp som är specifika i en viss kultur kan vara svåra att översätta och därför behöver översättaren en enorm mångsidighet för att behandla en bred omväxling på teman. Ingo (ibid.) lyfter fram att stilkänslan är också relevant för att översättaren måste sätta sig in i programmen och ta i beaktande omväxling i miljöer och tider samt olika stämningar och ämnesområden. Ingo (2007: 281) och Holopainen (2015: 79) redogör också för fördelar av textningen för det är ett snabbt, billigt och tekniskt enklare sätt jämfört med andra former av audiovisuell översättning. Ingo (ibid.) påpekar också att i tvåspråkiga länder blir det möjligt att ha undertexter samtidigt på båda språket.

Holopainen (2015: 87–88) redogör för att audiovisuell översättning inte innebär ordagrann översättning om man vill få ett kommunikativt funktionellt resultat. Det beror på att språket, kulturen, tiden, målgruppen och många andra faktorer förändras. I audiovisuell översättning bör man inte heller vänta på överensstämmelsen eftersom texter är audiovisuella. Ingo (2007: 282) betonar också att det inte är realistiskt att vänta sig exakthet i översättningen när det gäller tv-textningen, eftersom det finns många tekniska begränsningar gällande utrymme och tid. Det betyder att man kan uttrycka bara det som är väsentligaste och viktigaste. Holopainen (2015: 87–88) och Ingo (2007: 282–283) påpekar att när man gör tv-översättningen handlar det inte bara om översättning från ett språk till ett annat utan det är medium som också förändras. En talad dialog ändras till en skriven text som har sina egna utmaningar på grund av skillnaderna mellan de här två medier. Ingo (ibid.) anser att vid tv-textning är det omöjligt att återge allt i den talade dialogen så texten måste förkortas och komprimeras, men det måste ske så att allt nödig information bevaras. Ingo (2007: 283) ger två orsaker till förkortningen och komprimeringen:

> ”a) **brist på utrymme:** En textrad i tv-rutan rymmer – beroende på textningsanläggningen – cirka 28–34 bokstäver åt gången, två rader 56–68 bokstäver. Tre- eller fyrradiga ruttexter förekommer endast i undantagsfall, t.ex. i nyhetssändningar.
>
> b) **brist på tid:** Talrytmen i normalt tal skapar till följd av andningsrytmen små pauser med 4–6 sekunders mellanrum. Ett textblock med två rader bör därför synas just 4–6 sekunder och ett med en enda rad 2–3 sekunder.”

Tveit (2004: 4–10) och Koljonen (1998: 50) tydliggör att utförliga information måste lämnas ut för läsbarhetens skull. Nedskärningen kan vara upp till 30–40 procent, men antalet varierar mellan länderna. Koljonen (ibid.) konstaterar att talet kan förkortas på två olika sätt, som är genom att komprimera eller genom att utesluta. Av de här två är uteslutning enligt Koljonen mer använt.

Textning kan kategoriseras bland annat enligt huruvida målspråket i textningen är samma språk som det talade språket i audiovisuell text eller ej. Om målspråket är olikt än det ursprungliga språket, kallas det för interlingval översättning. Om det talade språket och målspråket förblir samma, kallas det för intralingval översättning (Holopainen 2015: 79). Holopainen (ibid.) konstaterar att textningens normer och konventioner i Finland tjänar i första hand personer som hör

och då används det interlingval översättning. Dock nyttjas undertexter också av döva och hörselskadade, som är den främsta publiken för intralingval översättning.

2.3 Tidigare studier

Sager (2009) har inriktat sig på översättning av grovt språk i svenska undertexter i en film som innehåller svordomar, könsord, slang, sexuella handlingar och andra grova uttryck. Som utgångspunkterna för sin kategorisering av grovt språk har hon använt bl.a. Andersson (1985), Ljung (2006) och Kiuru och Montin (1991). Sager (2009) anser att benämningen ”fult språk” inte är ett korrekt samlingsnamn på hennes kategorier eftersom det beror på den kontext och det sammanhang där orden brukas huruvida de är fula eller inte. Det är också avgörande hur var och en upplever orden. Både Sager (2009) och Andersson (1985) konstaterar att det fula inte ligger i själva språket utan i relationen mellan människan och språkanvändningen. De är människorna som värderar språket till att vara mer eller mindre fult (Andersson 1985: 9; Sager 2009: 8).

Kerkkä har publicerat ett stort antal verk gällande översättning och tv-textning. Ett av dem är Kerkkä (2014) där hon analyserar finsk undertextning av attityduttryck i fyra svenska kriminalfilmer och använder den så kallade *appraisal*-teorin som ramverk för evalueringen. Teorin inbegriper resurser med hjälp av vilka man kan visa attityd till företeelser och människor och den består av tre delsystem: attityd (*attitude*), dialogicitet (*engagement*) och gradering (*graduation*). (Kerkkä 2014: 22). Hon koncentrerade sig närmast på attityd i sin studie och fann att förändringar i uttryckssätt ofta förekom och bekräftar hypotesen att attityduttryck förtätas kraftigt vid översättning.

I en annan studie av Kerkkä (2007) analyseras tv-textning av brottsrelaterade uttryck i en svensk kriminalfilm. Syftet var att redogöra hur brottsrelaterade uttryck hade översatts till finska, norska och danska och jämföra dom med den ursprungliga svenskspråkiga texten. Resultaten visade att endast i cirka fjärdedelen av brottsrelaterade uttryck hade någon ändring inträffat vid översättningen. Kerkkä (2007) tolkar det som översättaren anser att brottsrelaterade uttryck är

så viktiga och kännetecknande för en kriminalfilm att de inte ska förändras. Därtill hade översättningarna mindre variation jämfört med den ursprungliga dialogen och det syftar till förenkling som sker av översättningen.

Mikkonen (2016) undersökte översättningar av svordomar i en svenskspråkig bok och dess finska och engelska översättningar. Hennes syfte var att utreda hur svordomars grovhet och semantiska innehåll förändras i översättningar genom att jämföra svordomar och deras olika drag i materialet. Hennes hypotes var att svordomars grovhet blir lindrigare i översättningar och hypotesen baserar sig på Gideon Tourys *lag om ökad standardisering* som avser att översatt språk brukar vara mer standardiserat språk än originalspråk (Mikkonen 2016). Resultaten visar att originalverkets och översättningarnas teman och intensitet avviker från varandra i svordomar. Grova svordomar finns mer i översättningar men i allmänhet finns det mer svordomar i originaltexten.

Den här undersökningen har likheter med Mikkonen (2016). Vi båda undersöker översättningar av svordomar och deras semantiska förändringar, men våra material skiljer sig från varandra. Medan Mikkonen (2016) hade böcker som material, studerar jag undertexter i en TV-serie. Hypotesen som jag har för min undersökning baserar sig på Mikkonens (2016) studie att svordomars grovhet mildras i översättningar och det kommer att finnas färre svordomar i översättningar än i den ursprungliga dialogen. Min undersökning och Kerkkäs (2007, 2014) studier har också många likheter: Kerkkä (ibid.) har undersökt översättningar av svordomar i tv-textningar, men materialet har varit filmer. Jag tror att resultaten av min undersökning kommer att ha likheter med dem i Kerkkäs och Mikkonens studier vilket skulle befästa det man redan känner till om översättningar av svordomar.

3. MATERIAL OCH METOD

I detta kapitel kommer jag att behandla det material som jag har använt i min undersökning och hur jag har analyserat det. Först presenterar jag materialet och belyser motiven för val av material. Därefter beskriver jag metoder som jag har använt i den här undersökningen.

3.1 Material

Materialet för min undersökning består av första säsongen av TV-serien *Innan vi dör* som är skriven av Niklas Rockström och Wilhelm Behrman. Serien har producerats av B-Reel för Sveriges Television och den kom ut i januari 2017. *Innan vi dör* är en thrillerserie som handlar om bland annat temana maktkamp i undre världen, kriminella mc-gäng och starka familjeband. Serien har varit en stor succé i Sverige och har fått fortsättning i form av en andra säsong. Första säsongen består av 10 episoder därav var och en varar 58 minuter. Sammanlagt blir det 580 minuter.

Innan vi dör hör till genren med skandinaviska kriminalböcker, -filmer och -serier som är skrivna ur polisens synvinkel. Den här genren har varit populär under de senaste åren och det kommer hela tiden ut nya verk som hör till genren. Dialogen i kriminalserier innehåller sannolikt starka uttryck och därför valde jag den här serien som mitt undersökningsmaterial.

I serien finns det textningar både på svenska och på finska. Textningar på svenska är gjort av tre personer från Lingsoft Oy: Martina Ollas (episoderna 1, 2, 7, 9 och 10), Anna Bengsén (episoderna 3 och 6) och Karin Tengroth (episoderna 4, 5 och 8). Översättningen i de finska undertextningarna har gjorts av Maria Kynsijärvi från Yle.

De data jag samlade in består av svordomar och andra kraftuttryck som förekommer i den talade dialogen och i svenska samt finska undertexter. I den talade dialogen fanns det 376 svordomar, i de svenska undertexter 250 svordomar och i de finska undertexterna 131 svordomar.

3.2 Analysmetoder

Undersökningen som jag utför är både kvalitativ och kvantitativ. Jag började genom att titta på serien i sin helhet och plocka ut förekomster av svordomar för närmare analys. Först tittade jag på serien med svenska undertexter och sammanställde förekomsterna i en tabell (se Bilaga 1). Alltid när det förekom en svordom i muntlig dialog eller i svenska undertexter, skrev jag upp den i tabellen med tidpunkten. Efter det tittade jag på serien igen, men med finska undertexter och noterade svordomar som förekom i undertexter i tabellen.

Efter att ha samlat in analysmaterialet, gjorde jag tabeller med samtliga förekomster. I dessa har jag räknat hur många gånger samma svordomar förekommer i de tre modaliteterna och analyserat dem. Jag har i denna process definierat alla svordomar som förekommer i materialet enligt ordböcker och gett dem semantiska komponenter och stildrag som behövs för den semantiska analysen. De semantiska komponenterna baserar sig på Ljungs (2011) fem svordomsteman (se avsnitt 2.1.4) som är *det religiösa temat*, *det skatologiska temat*, *könsorgantemat*, *det sexuella temat* och *mammatemat*, men jag lade till två extra teman för att kunna kategorisera svordomarna bättre, *det mänskliga temat* och *kropptemat*. Komponenter som bestämmer stildragen hos svordomarna är [MILD], [STARKT VARDAGLIGT] och [GROV]. De baserar sig på ordböcker som jag använder för att definiera svordomar.

Före den semantiska analysen räknar jag i vilken mån svordomarna har bevarats eller utelämnats både generellt i materialet och i fristående samt i utfyllande funktioner och gör tabeller av dem som jag sen analyserar. I denna kontext betecknar *översatt* svordomar i muntlig dialog i filmen som översatts med ett uttryck som kan klassificeras som svordom i finska undertexter. Ordet *bevarat* används för svenska undertexter i de fall svordomar i muntlig dialog uttrycks med svordomar i de svenska undertexterna. Sen genomför jag den semantiska komponentanalysen i vilken jag använder de komponenterna och stildragen som jag gav till svordomarna med hjälp av ordböcker. Alla tre modaliteter, alltså muntlig dialog och svenska samt finska undertexter, får sin egen komponentanalys som jag sen analyserar.

Att dra allmänna slutsatser om översättning av svordomar är inte meningen, eftersom den här undersökningen är en fallstudie av serien som jag använder som material.

4. RESULTAT

I detta kapitel presenterar jag resultaten av min undersökning. Först behandlar jag förekomster av svordomar och kraftuttryck som förekommer i materialet och presenterar definitioner för alla svordomar och kraftuttryck enligt ordböcker. Därefter behandlar jag exkludering, bevarande och försvagning av svordomar i undertexter. Till sist presenterar jag de semantiska komponentanalyserna av svordomarna i muntlig dialog och i svenska samt finska undertexter.

4.1 Typer och frekvenser av svordomar i de tre modaliteterna

I de tre avsnitten nedan presenterar jag frekvenser av svordomar i muntlig dialog och i svenska samt finska undertexter. Därtill genomgår jag definitioner för svordomar och ger komponenter till svordomar som behövs i semantiska analysen.

4.1.1 Muntlig dialog

I tabell 1 ser man att de mest frekventa svordomarna i muntlig dialog i serien *Innan vi dör* är *fan* med 167 belägg, *jävla* (och dess varianter *jävligt*, *jävlas* och *jävel*) med 91 belägg, *skit* med 40 belägg, *helvete* med 33 belägg, *hålla käften* (och dess variant *käften*) med 14 belägg, *fucking* med 6 belägg, *fitta* med 5 belägg och *knulla* med 4 belägg. Andra svordomar som förekommer i materialet, t.ex. *satan*, *förbannad*, *kuk* och *luder*, har 16 belägg (se Bilaga 1). Sammanlagt finns det 376 svordomar och grova uttryck i muntlig dialog.

Tabell 1. Svordomarnas förekomst i muntlig dialog i *Innan vi dör*

Svordom	**Antalet belägg**	**Procentuell andel**
fan	167	44,4%
jävla	91	24,2%
skit	40	10,9%
helvete	33	8,8%
hålla käften	14	3,5%
fucking	6	1,6%
fitta	5	1,3%
knulla	4	1,1%
övriga	16	4,2%
Sammanlagt	376	100%

I dessa 376 belägg finns det 17 olika svordomar och grova uttryck. De åtta mest frekventa är listade i tabell 1 och de nio andra som hade färre belägg hör till gruppen övriga. Svordomarna i denna grupp är följande: *satan*, *kuk*, *förbannad*, *gud*, *arsle*, *luder*, *jäkla*, *as* och *hora*.

Ljung (2006) delar in svordomar enligt fem olika teman (se avsnitt 2.1.4). I muntlig dialog har sju svordomar det religiösa temat (*fan*, *jävla*, *helvete*, *satan*, *förbannad*, *gud* och *jäkla*). Andra teman som svordomar i muntlig dialog har är det skatologiska temat (*skit* och *arsle*), könsorganstemat (*fitta* och *kuk*), det sexuella temat (*fucking* och *knulla*) och mammatemat (*luder* och *hora*).

Nedan genomgår jag alla de här svordomarna noggrannare.

- **Fan**

Fan är det mest frekventa svordomen som förekommer i muntlig dialog med 167 belägg och omfattar nästan hälften av alla svordomar och grova uttryck som förekommer i muntlig dialog, alltså 44,4 procent. SO (2009) redogör för ordet *fan* som följande:

> ● djävul(en) {JFR håken, satan} : *fy ~!; ~ också!; det var som själva ~! [...]*
> ◦ ofta äv. om person, vanl. nedsätt. men ngn gång äv. uppskattande : *en stackars lättlurad ~; han var en ~ på att trixa med bollen* (SO 2009: *fan*.)

SO (2009) ger många exempel av användning av ordet *fan*, så som ”*det vete fan, ge fan i ngt, har du sett på fan, så fan heller* och *ta mej fan”*. Enligt definitionen har ordet *fan* en religiös komponent och således får *fan* komponenter [RELIGIÖS] och stildraget [STARKT VARDAGLIGT] i semantiska analysen.

- **Jävla**

Ordet *jävla* har 91 belägg i muntlig dialog och det omfattar 24,2 procent, alltså nästan en fjärdedel av alla svordomar. SO (2009) redogör för ordet *djävla* som följande:

> ● djävla el. jävla, uttr. för starkt ogillande <ett starkt kraftuttryck> {JFR förbannad}: ~ *Kalle, nu har han försovit sig igen!*
> ◦ ibl. äv. i uttryck för uppskattning <vard>: *han är en ~ skytt – han har vunnit tre tävlingar i rad* (SO 2009: *djävla*)

SAOB (1939) definierar ordet *djävla* som vulgärt kraftord som syftar på ordet *djävulen*. Ordet kan användas också för att uttrycka förbittring och vrede. Enligt de här definitionerna har ordet jävla följande komponenter i semantiska analysen: [RELIGIÖS] och [STARKT VARDAGLIGT].

- **Skit**

Ordet *skit* förekommer 40 gånger i muntlig dialog, alltså det omfattar 10,9 procent av alla svordomar. SO (2009) definierar *skit* som följande:

> ● avföring <starkt vard>: skithål, hundskit, koskit
> ◦ äv.smuts: tvätta skiten av sig
> ◦ äv. bildligt om allmänt negativa företeelser: skitjobb, skitsnack, skitunge, hon är trött på hela skiten, han försökte hjälpa dem men fick bara skit tillbaka
> ◦spec. om mindre sympatisk person: han är en stor skit
> ◦ äv. som allmänt (äv. positivt) förstärkande förled <starkt vard>:.skitbra, skitdålig, skiträdd, skitsvår
> ◦ äv. med funktion av en sorts interjektion:”Skit också, jag har sträckt mig!” utbrast han
> ◦ äv. i ett uttryck för frånvaro av ngt: de såg inte ett skit i mörkret (SO 2009: skit)

SO (2009) ger några exempel på användning av ordet *skit:*

> ”**prata skit om ngn** förtala ngn: *på rasterna hände det att de pratade skit om frånvarande arbetskamrater*
>
> **skit samma!** strunt i det!: *skit samma om vi inte hinner måla färdigt i dag – huvudsaken är att det blir ordentligt gjort*

> **skit under naglarna** (synliga) erfarenheter av kroppsarbete: *hade hon varit rädd för skit under naglarna hade hon inte valt att bli bonde.”*

S*kit* förekommer i materialet även till exempel som förstärkande förled (t.ex. *skitdålig*, *skitbra*) och som negativa företeelser (t.ex. *skitgrej*, *skithögelser*, *skitsned*, *skitsnack*), används ordet som verb i uttrycket *skita i någonting*. SO (2009) beskriver verbet på två sätt: ”ha avföring” eller ”strunta i”. Användning av ordet *skit* med den första betydelsen är starkt vardagligt och med den andra vardagligt. *Skit* får komponenter [SKATOLOGISK] och [STARKT VARDAGLIGT].

- **Helvete**

Ordet helvete har 33 belägg i muntlig dialog och det omfattar 8,8 procent av svordomar i materialet. SO (2009) definierar *helvete* som en ”plats där de fördömda tänks vara tvungna att vistas och pinas enligt äldre kristen tradition”. SO (ibid.) jämför ordet *helvete* med det mildare uttrycket *helsike* och konstaterar att *helvete* kan användas för att beskriva en outhärdlig plats eller situation. SO (ibid) ger exempel av detta: ”*stadens slum är ett helvete på jorden; hon har ett rent helvete hemma; han led alla helvetets kval”.* SO (ibid.) beskriver också att helvete förekommer ”ofta som rent kraftuttryck” och att då ordet är starkt vardagligt. Exempel av detta är ”*dra åt helvete!, ta bollen för helvete!, i helvete heller!* och *det var ett helvetes liv”* (SO 2009). Enligt föregående definitioner har helvete komponenter [RELIGIÖS] och [STARKT VARDAGLIGT] i den semantiska analysen.

- **Hålla käften**

Uttrycket *hålla käften* och dess variant *käften* förekommer 14 gånger i muntlig dialog, vilket är 3,5 procent av svordomar i materialet. Enligt SAOB (1939) är käft ett starkt vardagligt ord om munnen såsom talorgan. Ordet käft används i uttrycket *hålla käft(en)* och även i uttrycken *käften på sig* och *sin (förbannade* o.d.*) käft* (SAOB 1939). SO (2009) definierar ordet *käft* som ”endera av munnens ledbara halvor, särskilt hos djur och med tonvikt på den bitande funktionen; ofta även om hela gapet”. SO (ibid.) ger många exempel av uttryck som innehåller ordet *käft* och en av dem är *hålla käft(en).* Enligt SO betyder det hålla tyst och det är starkt vardagligt. Stora fula ordboken (2004: *käft*) konstaterar att ordet *käft(en)* kan användas ensam och då är

det förkortning för *hålla käften*. Komponenter som uttrycket *hålla käften* får i den semantiska analysen är [KROPP] och [STARKT VARDAGLIGT].

- **Fucking**

Ordet *fucking* är ett lånord från engelskan och förekommer 6 gånger i muntlig dialog, vilket utgör 1,6 procent av alla svordomar i muntlig dialog. Enligt Stora fula ordboken (2004) används orden *fuck* och *fucka* i svenskan med meningen *knulla*. I ordboken (ibid.) konstateras att ordet *fuck* är ett mycket tabubelagt ord i engelskan. Semantiskt drag av ordet *fucking* i analysen är [SEXUELL] och stildraget är [STARKT VARDAGLIGT].

- **Fitta**

Ordet *fitta* har 5 belägg i muntlig dialog, alltså 1,3 procent av alla svordomar i muntlig dialog. SO (2009) definierar *fitta* enligt följande:

> ● (nedersta delen av) det kvinnliga könsorganet <starkt vard.; kan verka stötande>
> ◦äv. som skällsord till (el. om) kvinna <starkt nedsätt.; kan verka stötande> (SO 2009: *fitta*)

Norstedts svenska slangordbok (Kotsinas 1998) konstaterar att ordet *fitta* kan betyda bland annat kvinnans könsorgan, lösaktig kvinnan eller flickan, men också en elak, otrevlig personen. Som exempel av det sista ger boken ”*din jävla fitta*”. Semantiska drag som fitta har är [KÖNSORGAN] och [KROPP] och stildraget är [STARKT VARDAGLIGT].

- **Knulla**

Ordet *knulla* förekommer 4 gånger i muntlig dialog vilket motsvarar 1,1 procent av alla svordomar i muntlig dialog. Enligt SO (2009) betyder knulla ”ha samlag med någon” och ordet är starkt vardagligt. Alltså ordet får komponenter [STARKT VARDAGLIGT] och [SEXUELL].

- **Övriga**

Svordomar som hör till gruppen övriga har 16 belägg i muntlig dialog och det blir 4,2 procent av alla svordomar i muntlig dialog. Svordomarna i denna grupp är följande: *satan*, *kuk*, *förbannad*, *gud*, *arsle*, *luder*, *jäkla*, *as* och *hora*.

SO (2009) beskriver ordet *satan* enligt följande:

> ● **(**ibl. med versal) varelse som förkroppsligar det onda (ofta i bibliska sammanhang som en sorts namn) **JFR** fan, djävul, ande, exempel: *vik hädan, Satan!; ett verk av Satan*
> ○äv. om person, med både positiv och negativ bibetydelse, exempel: *pojksatan; en långhårig satan; en satan till att spela bra*
> ○äv. som svordom (både positivt och negativt förstärkande), exempel: *satan också; nej för satan; svårt som satan; satan så intressant; din satans skurk* (SO 2009, *satan*).

Enligt Stora fula ordboken (2004) kan *satan* ursprungligen uppfattas vara namnet som man använde för djävulen. Dock förekom *satan* i materialet bara som negativt förstärkande svordom. SAOB (1939) definierar *satan* bland annat som ”benämning på djävulen” och konstaterar att ordet är starkt vardagligt. Enligt definitioner har satan komponenter [RELIGIÖS] och [STARKT VARDAGLIGT].

Med ordet *kuk* menas ”det manliga yttre könsorganet”, alltså penis (SO 2009). Ordet är starkt vardagligt och man kan använda det även om en man eller om en större pojke. Då är ordet nedsättande, men i båda fall kan ordet omfattas som stötande. (SO 2009). *Kuk* får semantiska drag [KÖNSORGAN] och [KROPP] och dess stildrag är [STARKT VARDAGLIGT].

Ordet *förbannad* kan användas antingen predikativt eller icke predikativt. I båda sätten är ordet starkt vardagligt. I icke predikativt användningen betyder *förbannad* att man erfar mycket starkt indignation för något, men ordet kan också fungera som rent förstärkande ord. Exempel av denna användning är ”*den förbannade skräcken”*. I predikativ användning används ordet för att uttrycka att någon erfar plötslig ilska, till exempel ”*bli förbannad”*. (SO 2009). SAOB (1939) beskriver att ordet *förbanna* används för att ”nedkalla Guds (l. andra högre makters) vrede o. straffdom över (ngn l. ngt), önska att Guds osv. straff måtte drabba (ngt), önska (ngn) ondt […]”. Alltså komponenterna som *förbannad* har i semantiska analysen är [RELIGIÖS] och [STARKT VARDAGLIGT].

SO (2009) definierar ordet *gud* enligt följande:

> ● **(**ofta med versal) ett (antaget) övernaturligt väsen som har avgörande inflytande över (viss del av) tillvaron, olika i olika religioner och trosföreställningar […]
> ○spec. i vissa världsreligioner, bl.a. kristendomen, som namn på ett enda gott och skapande sådant väsen […]
> ○äv. i många utrop och milda kraftuttryck, exempel *gode Gud, hela bryggan rasar!tack gode Gud att du lever!låt för guds skull bli det där!Gud ske lov att det har slutat regna!Herre Gud, vilket oväsen!Gud vet när hon kommer tillbakaGud sig förbarme!* (SO 2009: *gud*).

Enligt Svenskt språkbruk (2003) används ordet *gud* bland annat i uttryck för förvåning, bestörtning eller liknande och som kraftuttryck, då ordet definieras som vardagligt. Ordets semantiska drag är [RELIGIÖS] och stildrag är [MILD].

Ordet *arsle* beskrivs av SO (2009) som ”stjärt, särskilt på människa” och ses som starkt vardagligt. Ordet kan användas även om en person, då uttrycket är starkt nedsättande, och i kraftuttryck som i exempel ”kyss mig i *arslet*!”. I Norstedts svenska slangordbok (Kotsinas 1998) beskrivs att ordet *arsle* kan betyda antingen en ”idiot, elak och otrevlig person”, ”bak, stjärt” eller ”kvinnans könsorgan”. Ordet får tre komponenter i semantiska analysen: [SKATOLOGISK], [KROPP] och [STARKT VARDAGLIGT].

Enligt SO (2009) betyder ordet *luder* en ”prostituerad kvinna” och ordet är starkt vardagligt. Norstedts svenska slangordbok (Kotsinas 1998) ger ordet *luder* fem definitioner: ”**1** prostituerad kvinna, lösaktig kvinna **2** flicka **3** flickvän **4** lesbisk kvinna **5** skällsord till kvinna; *dra åt helvete jävla luder*!”. Stildraget är [STARKT VARDAGLIGT] och semantiska dragen är [MÄNSKLIG] och [MAMMA].

Ordet *jäkla* kan ses som förstärkningsord som i ett exempel ”en *jäkla* massa skivor” (Kotsinas 1998). SAOL (2015) definierar ordet *jäkla* som ”ett milt kraftuttryck” som är vardagligt och konstaterar att *jäkla* används hellre än ordets annan form *djäkla*. Enligt SO (2009) är ordet en försvagad version av ordet *djävla* och ses som vardagligt. Enligt definitionerna får *jäkla* komponenter [RELIGIÖS] och [MILD].

SAOB (1939) beskriver ordet *as* som följande:

> [jfr motsv. anv. i nnt., holl. o. t. samt fr. *carogne*] (numera bl. i lägre språk) användt (ss. skällsord) om l. till en person för att uttrycka (djup) afsky, ovilja l. harm; numera i sht med afs. på ngns uppförande l. moraliska hållning o. d.: vrak, kräk, kadaver.

Norstedts svenska slangordbok (Kotsinas 1998) ger ordet *as* fem definitioner: ”**1** elak, otrevlig person; *ditt dumma as*; *ditt jävla as* **2** ful person **3** dörrvakt **4** polis **5** starkt berusad, narkotikapåverkad”. *As* får komponenter [MÄNSKLIG] och [STARKT VARDAGLIGT].

Norstedts svenska slangordbok (Kotsinas 1998) ger ordet hora som substantiv fem definitioner: ”**1** prostituerad kvinna, lösaktig kvinna **2** lesbisk kvinna **3** skällsord till kvinnor; *satans jävla hora!*; *din mamma är den billigaste horan* **4** skällsord till el. om polis **5** flicka, flickvän”. Stora fula ordboken (2004) ger ordet samma definitioner som Norstedts svenska slangordbok. SO (2009) konstaterar att ordet *hora* är en synonym till ordet prostituerad och är starkt nedsättande. SO (ibid.) beskriver ordet som en ”kvinna som mot betalning (yrkesmässigt) har sexuellt umgänge med män”. Komponenter i semantisk analys för *hora* är [MÄNSKLIG], [MAMMA] och [STARKT VARDAGLIGT].

4.1.2 Svenska undertexter

Sammanlagt finns det 250 svordomar och grova uttryck i svenska undertexter i materialet. De mest frekventa svordomarna i svenska undertexter i serien *Innan vi dör* är *fan* med 99 belägg, *jävla* (och dess varianter *jävligt, jävlas* och *jävel*) med 57 belägg, *skit* med 31 belägg, *helvete* med 27 belägg, *hålla käften* (och dess variant *käften*) med 14 belägg, *knulla* med 4 belägg, *fitta* med 3 belägg och *fucking* med 3 belägg. Andra svordomar som förekommer i materialet, t.ex. *satan*, *kuk* och *luder*, har 12 belägg (se Bilaga 1). Förekomsterna presenteras i tabell 2.

Tabell 2. Svordomarnas förekomst i svenska undertexter i *Innan vi dör*

Svordom	**Antalet belägg**	**Procentuell andel**
fan	99	39,6%
jävla	57	22,8%
skit	31	12,4%
helvete	27	10,8%
hålla käften	14	5,6%
knulla	4	1,6%
fitta	3	1,2%
fucking	3	1,2%
övriga	12	4,8%
Sammanlagt	250	100%

I dessa 250 belägg finns det 15 olika svordomar och grova uttryck. De åtta mest frekventa är listade i tabell 2 och de sju andra som hade färre belägg hör till gruppen övriga. Svordomarna i denna grupp är följande: *satan*, *kuk*, *gud*, *arsle*, *luder*, *jäkla* och *hora*.
I svenska undertexter har sex svordomar det religiösa temat (*fan*, *jävla*, *helvete*, *satan*, *gud* och *jäkla*). Andra teman som svordomar i svenska undertexter har är det skatologiska temat (*skit* och *arsle*), könsorganstemat (*fitta* och *kuk*), det sexuella temat (*fucking* och *knulla*) och mammatemat (*luder* och *hora*).

Svordomar som förekommer i svenska undertexter är desamma som förekommer i muntlig dialog (se avsnitt 3.1.1 ovan för analys av dessa). *Fan* är det mest frekventa svordomen som förekommer i svenska undertexter med 99 belägg och omfattar över en tredjedel av alla svordomar och grova uttryck som förekommer i svenska undertexter, alltså 39,6 procent. Näst mest belägg har *jävla* som förekommer 57 gånger och omfattar över en femtedel, alltså 22,8 procent, av alla svordomar i svenska undertexter. Förekomster av alla svordomar ses i tabell 2.

4.1.3 Finska undertexter

Sammanlagt finns det 131 svordomar och grova uttryck i finska undertexter i materialet. De mest frekventa svordomarna i finska undertexter i serien *Innan vi dör* är *helvetti* (sv. *helvete*[1]) med 46 belägg, *hemmetti* (sv. *fan*, *helsike*) med 24 belägg, *hitto* (sv. *fanken*, *fasen*, *tusan*, *jädrans*) med 16 belägg, *paska* (sv. *skit*, *lort*) med 11 belägg, *saatana* (sv. *satan*, *fan*) med 5 belägg, *turpa kiinni* (sv. *hålla käften*) med 5 belägg, *pentele* (sv. *helsike*, *helskota*) med 3 belägg och *kyrpä* (sv. *kuk*, *pitt*, *task*) med 2 belägg. Övriga svordomar som förekommer i materialet är 19 till antalet. Dessa innehåller t.ex. *naida* (sv. *knulla*, *pippa*), *lutka* (sv. *slampa*, *slyna*, *luder*, *fnask*) och *mulkku* (sv. *kuk*, *pitt*, *task*) (se bilaga 1). Förekomsterna presenteras i tabell 3.

Tabell 3. Svordomarnas förekomst i finska undertexter i *Innan vi dör*.

Svordom	**Antalet belägg**	**Procentuell andel**
helvetti	46	35,1%
hemmetti	24	18,3%
hitto	16	12,2%
paska	11	8,4%
saatana	5	3,8%
turpa kiinni	5	3,8%
pentele	3	2,3%
kyrpä	2	1,5%
övriga	19	14,5%
Sammanlagt	131	100%

I dessa 131 belägg finns det 22 olika svordomar och grova uttryck i finska undertexter i materialet. De åtta mest frekventa är listade i tabell 3 och de fjorton andra som hade färre belägg hör

[1] De svenska ekvivalenterna inom parentes från Stora finsk-svenska ordboken (SFSO 2006).

till gruppen övriga. Svordomarna i denna grupp är följande: *naida* (sv. *knulla, pippa, göka*), *panna* (sv. *knulla, pippa, göka*), *perse* (sv. *röv, arsel, häck*), *iho umpeen* (sv. *hålla käft[en]), olla kusessa (och dess variant kusta)* (sv. *ha det för [d]jävligt, sitta i klistret, ligga illa till*), *sontakasa* (sv. *skithög*), *kusipää* (sv. *skitstövel*), *kalu* (sv. *pitt, snopp, task*), *kita kiinni* (sv. *hålla käft[en], hålla truten*), *huora* (sv. *hora*), *lutka* (sv. *slampa, slyna, luder, fnask*), *hiivatti* (sv. *fasen, sjutton*), *mulkku* (sv. *kuk, pitt, task*) och *munata* (sv. *göra en tavla, göra en groda, göra en blunder, göra en tabbe*).

I finska undertexter har sex svordomar det religiösa temat (*helvetti, hemmetti, hitto, saatana, pentele* och *hiivatti*) men även det skatologiska temat (*paska, perse, olla kusessa* och *sontakasa*), könsorganstemat (*kyrpä, kalu* och *mulkku*), det sexuella temat (*naida* och *panna*) och mamma-temat (*lutka* och *huora*) förekommer.

Nedan genomgår jag alla de här svordomarna noggrannare.

- **Helvetti**

Helvetti är den mest frekventa svordomen som förekommer i finska undertexter med 46 belägg och omfattar över en tredjedel av alla svordomar och grova uttryck som förekommer i finska undertexter, alltså 35,1 procent. *Helvetti* har varianter som har olika kasusform som förekommer i materialet: *helvetin, helvettiin, helvettiä, helvetissä, helvettiäkö*. *Kielitoimiston sanakirja* (KS 2018) definierar ordet *helvetti* som en plats eller ett utrymme där syndare undergår sina bestraffningar efter döden. Bildligt kan ordet användas för ett smärtsamt tillstånd eller en plats, som en outhärdlig plåga, men *helvetti* kan också användas som en grov svordom. Ordet beskrivs som vardagligt. (KS 2018). Enligt definitionen har *helvetti* komponenter [RELIGIÖS] och [GROV] i semantiska analysen.

- **Hemmetti**

Ordet *hemmetti* har 24 belägg i finska undertexter och det omfattar 18,3 procent, alltså nästan en femtedel av alla svordomar. Varianter som *hemmetti* har är följande: *hemmetin, hemmetissä* och *hemmettiä*. Enligt KS (2018) är *hemmetti* en mild svordom och dess stildrag karakteriseras

som vardagligt, till exempel *Painu hemmettiin*! (*Dra åt helsike!*) och *Voi hemmetti*! (*Håken också!*). *Hemmetti* är en avledning av ordet *helvetti* och får komponenter [RELIGIÖS] och [MILD].

- **Hitto**

Ordet *hitto* förekommer 16 gånger i finska undertexter i materialet och det omfattar 12,2 procent av alla svordomar. Ordets varianter i materialet är *hittoa*, *hitossa* och *hiton*. Som ordet *hemmetti*, är *hitto* också en mild svordom som karakteriseras som vardagligt, till exempel *Hitto vieköön!* (*Fanken också!*) (KS 2018). Enligt NES (2009) härstammar ordet *hitto* från ordet *hiisi*, som är av germanskt ursprung. NES (2009) beskriver ordet *hiisi* som en skräckinjagande varelse såsom gigant, troll eller fan, men ordet har också betydelsen som en plats av helighet och en plats av ondska, t.ex. gravgård, skog och helvetet. Komponenter som *hitto* får är [RELIGIÖS] och [MILD].

- **Paska**

Ordet *paska* (och dess varianter *paskaakaan*, *paskaa* och *paskan*) förekommer 11 gånger i finska undertexter och den omfattar 8,4 procent av alla svordomar. I fyra av det elva belägg förekommer *paska* som förled: *paskapuhetta* (skitsnack) *paskakasoja* (skithögelser) *paskajuttuja* (den skiten) *paskavehje* (skitgrej). Enligt KS (2018) definieras ordet *paska* som vardagligt och har följande betydelser:

1. avföring, spillning, kan användas också generellt om smutsen och bildligt, t.ex. *puhua paskaa* (prata skit)
2. i förbannelser, smädelser och föraktade uttryck, t.ex. *Haista paska*! (Kyss mig i häcken!)
3. som adjektiv, skitig.

Enligt definitionen får *paska* semantiskt drag [SKATOLOGISK] och stildrag [STARKT VARDAGLIGT].

- **Saatana**

Ordet *saatana* och dess variant *saatanan* har 5 belägg i finska undertexter av och det omfattar 3,8 procent av alla svordomar. KS (2018) beskriver *saatana* som en djävul, fan och demon, och konstaterar att ordet används också som en grov svordom. Således komponenterna i semantisk analys för *saatana* är [RELIGIÖS] och [GROV].

- **Turpa kiinni**

Uttrycket *turpa kiinni* förekommer 5 gånger i finska undertexter och det omfattar 3,8 procent av alla svordomar. KS (2018) definierar ordet *turpa* som en nos av ett djur, särskilt däggdjur. *Turpa* kan användas också om människans mun eller ansikte och då är ordet vardagligt och nedsättande, till exempel *turpa tukkoon!* (Hålla käften!) och *Vedä häntä turpaan!* (Slå honom på käften!). Uttrycket *turpa kiinni* får komponenter [KROPP] och [STARKT VARDAGLIGT].

- **Pentele**

Ordet *pentele* förekommer 3 gånger i finska undertexter och det omfattar 2,3 procent av alla svordomar. Enligt KS (2018) är *pentele* en mild svordom vars stildrag är vardaglig, *Pentele* är avlett av ordet *perkele*, som definieras enligt KS (2018) som en djävul och en grov svordom. SFSO (2006) översätts ordet *pentele* som helsike, helskota. Komponenter i semantiska analysen för *pentele* är [RELIGIÖS] och [MILD].

- **Kyrpä**

Ordet *kyrpä* och dess variant *kyrvän* har 2 belägg i finska undertexter och det omfattar 1,5 procent av alla svordomar. Enligt KS (2018) är *kyrpä* ett vulgärt ord för penis. Ordet kan också användas bildligt om en människa och då är uttrycket nedsättande. Semantiska drag för *kyrpä* är [KÖNSORGAN], [MÄNSKLIG] och [KROPP] och stildraget är [STARKT VARDAGLIGT].

- **Övriga**

Svordomar som hör till gruppen övriga har 19 belägg i finska undertexter och det blir 14,5% av alla svordomar. Svordomarna i denna grupp är följande: *naida, panna, perse, iho umpeen, olla kusessa, sontakasa, kusipää, kalu, kita kiinni, huora, lutka, hiivatti, mulkku och munata.*

Enligt KS (2018) har ordet *naida* tre betydelser. Den första är att gifta sig med någon. Den andra är att ha samlag med någon, det vill säga knulla, och med den här betydelsen är ordet *naida* vardaglig. Den tredje betydelsen är att stjäla, men det används bara i slang. I semantiska analysen får *naida* komponenter [SEXUELL] och [STARKT VARDAGLIGT].

Ordet *panna* har många betydelser som KS (2018) har listat, men i den betydelsen som man använder ordet i materialet betyder det att ha samlag eller knulla. KS (ibid.) beskriver att ordet används särskilt om en man och dess stildrag är vardaglig. Komponenter som *panna* har är [SEXUELL] och [STARKT VARDAGLIGT].

Enligt KS (2018) är ordet *perse* ett vulgärt uttryck för ända och bakdel. Stora finsk-svenska ordboken (SFSO 2006) beskriver att *perse* kan användas bildligt, som i exempel *olla perse auki* (vara luspank, inte ha ett korvöre [ett nickel]) och *repiä perseensä* (bli störtförbannad, bli blixtförbannad). Därtill används *perse* som grov svordom, till exempel *Voi perse*! (Fy fan!) (KS 2018). Semantiska drag för *perse* är [SKATOLOGISK] och [KROPP] och stildraget är [GROV].

Uttrycken *iho umpeen* och *kita kiinni* betyder båda hålla käft(en) eller hålla truten och karakteriseras som vardagligt (SFSO 2006). Komponenter för båda uttrycken är [KROPP] och [STARKT VARDAGLIGT].

Ordet *kusi* är ett vardagligt ord för urin och kan användas bildligt i uttrycken, som i uttrycket *olla kusessa* (ha det för [d]jävligt) (SFSO 2006). Ordet *kusipää* är ett vardagligt och nedsättande skällsord med betydelsen skitdum eller urblåst person (KS 2018) och översättas som skitstövel (SFSO 2006). Komponenter i semantiska analysen för *olla kusessa* är [SKATOLOGISK] och [STARKT VARDAGLIGT] och komponenter för *kusipää* är [SKATOLOGISK], [MÄNSKLIG] och [STARKT VARDAGLIGT].

Enligt SFSO (2006) betyder *sonta* spillning och kan användas bildligt i vardagligt språk, till exempel *Älä puhu sontaa!* (Prata inte smörja!). I materialet förekom ordet *sontakasa* som skällsord och kan översattas som skithög (SFSO 2006). Semantiska drag för *sontakasa* är [SKATOLOGISK] och [MÄNSKLIG] och stildraget är [STARKT VARDAGLIGT].

Ordet *kalu* är ett vardagligt ord för manslem (KS 2018). Dessutom är ordet *mulkku* ett vulgärt ord för manslem. Ordet kan också användas bildligt om en människa med betydelsen jävlig och taskig person. Med den här användningen är ordet nedsättande. (KS 2018). *Kalu* får komponenter [KÖNSORGAN], [KROPP] och [STARKT VARDAGLIGT] och *mulkku* får komponenter [KÖNSORGAN], [MÄNSKLIG], [KROPP] och [STARKT VARDAGLIGT].

Enligt KS (2018) är *huora* och *lutka* nedsättande ord för en prostituerad kvinna. De här skällsorden översättas till exempel som hora, luder, fnask, slamp och slyna (SFSO 2006). Semantiska drag för *huora* och *lutka* är [MÄNSKILIG] och [MAMMA] och stildraget är [STARKT VARDAGLIGT].

Hiivatti är en mild svordom vars stilvärde är vardagligt, till exempel *Voi hiivatti*! (Fy fasen!), Ordet är en avledning av ordet *helvetti*. (KS 2018; SFSO 2006). I semantiska analysen får *hiivatti* komponenter [RELIGIÖS] och [MILD].

KS (2018) beskriver att verbet *munata* är vardagligt och betyder bland annat att göra bort sig, göra en blunder eller trampa i klaveret. Komponenter som *munata* får är [MÄNSKLIG] och [STARKT VARDAGLIGT].

4.1.4 Konklusion av typer och frekvenser av svordomar

Det finns tydliga skillnader i antalen av svordomar i de tre modaliteterna. Den muntliga dialogen har 376 svordomar, de svenska undertexterna har 250 svordomar och de finska undertexterna har 131 svordomar. Detta resultat visar att tv-textningarna har komprimerats och förkortats (jfr avsnitt 2.2) och resultatet stämmer också med min hypotes att det kommer att finnas

färre förekomster i översättningar än i den ursprungliga dialogen. De svenska undertexterna är intralingval översättning och de har inte förkortats så mycket som de finska undertexterna som representerar interlingval översättning. I den muntliga dialogen fanns 17 olika svordomstyper, i svenska undertexter 15 olika svordomstyper och i finska undertexter 22 olika svordomstyper. Svordomstyper och deras frekvenser förblir likadana i alla tre modaliteter, alltså det finns inte mycket variation i det förutom att det finns fem svordomstyper mer i finska undertexter och två svordomstyper färre i svenska undertexter än i muntliga dialogen.

4.2 Exkludering, bevarande och försvagning av svordomar i undertexter

I bilaga 1 återfinns alla belägg som förekommer i materialet och hur de har textats på svenska och översatts på finska. Dock är inte alla belägg textade eller översatta, utan en del har exkluderats. I svenska undertexter har 33,5 procent av alla svordomar i muntlig dialog exkluderats, alltså 126 svordomar och grova uttryck. I finska undertexter är antalet 65,2 procent, vilket motsvarar 245 svordomar och grova uttryck som har exkluderats vid översättningen. Antalen svordomar och grova uttryck som har bevarats, översatts och exkluderats i materialet presenteras i tabell 4.

I denna kontext betecknar *översatt* svordomar i muntlig dialog i filmen som översatts med ett uttryck som kan klassificeras som svordom i finska undertexter. Ordet *bevarat* används för svenska undertexter i de fall svordomar i muntlig dialog uttrycks med svordomar i de svenska undertexterna. Om svärordet inte är exkluderat i undertexten innebär det att samma svenska svärord har använts i den muntliga dialogen och i dess svenska undertext. Det finns ändå fem fall där svordomen är samma men interjektionen i början saknas, t.ex. *Åh fan!* blir bara *Fan!*, *Åh helvete* blir bara *Helvete* och *Fy fan* blir bara *Fan*. Med *exkluderat* menas i denna undersökning att svärordet i muntlig dialog är antingen helt uteslöts av undertexter eller det har uttryckts med ett uttryck som inte uppfyller kriterier för svärandet diskuterat tidigare (se avsnitt 2.1.1).

Tabell 4. Antalen svordomar bevarat/översatt jämfört exkluderat.

	Bevarat/Översatt	**Exkluderat**
Svenska undertexter	66,5% (250)	33,5 % (126)
Finska undertexter	34,8% (131)	65,2% (245)

Antalet exkluderade svordomar är nästan dubbelt i antal i finska undertexter jämfört med i svenska undertexter. Det finns också sju svordomar som inte förekommer i muntlig dialog, men som förekommer i svenska undertexter och/eller i finska undertexter. I tre av dem finns svordomen bara i finska undertexter och i fyra av dem finns svordomen i båda undertexter. De här beläggen är inte inkluderats i tabell 4.

I muntlig dialog har 152 svordomar av alla svordomar en *fristående* funktion och 224 svordomar en *utfyllande* funktion (jfr avsnitt 2.1.3). Av svordomar som har fristående funktionen är 21,1 procent, alltså 32 svordomar, exkluderats i svenska undertexter och 55,3 procent, alltså 84 svordomar, exkluderats i finska undertexter. Av svordomar som har utfyllande funktionen är 42,9 procent, alltså 96 svordomar, exkluderats i svenska undertexter och 71,9 procent, alltså 161 svordomar, exkluderats i finska undertexter. Antalen svordomar i fristående funktion och i utfyllande funktion som har bevarats, översatts och exkluderats i materialet presenteras i tabell 5 och tabell 6.

Tabell 5. Antalen svordomar i fristående funktioner bevarat/översatt jämfört exkluderat.

	Bevarat/Översatt	**Exkluderat**
Svenska undertexter	78,9% (120)	21,1 % (32)
Finska undertexter	44,7% (68)	55,3% (84)

Tabell 6. Antalen svordomar i utfyllande funktioner bevarat/översatt jämfört exkluderat.

	Bevarat/Översatt	**Exkluderat**
Svenska undertexter	57,1% (128)	42,9 % (96)
Finska undertexter	28,1% (63)	71,9% (161)

Resultaten visar att det finns färre exkluderingar i svordomar med fristående funktion än i svordomar med utfyllande funktion. Slutsatsen av den kvantitativa analysen av exkludering av svordomar är att det finns numerärt betydligt färre svordomar i finska undertexter än i muntlig dialog. Det gäller både svärandet generellt och svärandet kategoriserat i fristående funktion och utfyllande funktion.

4.3 Svordomarnas semantiska drag

I avsnitten 3.1.1.-3.1.3. ovan har jag klassificerat svordomarna och presenterat deras semantiska drag baserade på definitioner som finns i ordböcker. Utöver Ljungs (2011) fem svordomsteman (se avsnitt 2.1.4) som är det *religiösa temat, det skatologiska temat, könsorgantemat, det sexuella temat* och *mammatemat*, har jag använt två extra teman för att kunna kategorisera svordomarna bättre. De är *det mänskliga* temat och *kropptemat*. Utöver de här sju teman dvs. komponenter, har jag tre komponenter som bestämmer stildragen hos svordomarna. De är [MILD], [STARKT VARDAGLIGT] och [GROV]. Om svordomen har ett visst semantiskt drag, betecknas komponenten i tabellen med ett + och om inte, finns det ett tomt fält. I tomma fälten skulle placeras -, men jag har lämnat ut dem för läsbarhetens skull.

I tabeller 7, 8 och 9 ser man komponentanalyser av svordomarna i muntlig dialog, i svenska undertexter och i finska undertexter. I översta tabellraden återges varje semantiskt drag som en siffra (de semantiska dragen förklaras under respektive tabell). I kolumnen längst till höger

återfinns antalet belägg som svordomarna har i materialet. Längst ner i tabellen anges hur många svordomar vart och en semantiska drag har.

Tabell 7. Semantisk komponentanalys av svordomarna i muntlig dialog.

	Semantiska drag (teman)							**Stildrag**			
Svordom	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	n*[2]
fan	+								+		167
jävla	+								+		91
skit		+							+		40
helvete	+								+		33
hålla käften							+		+		14
fucking					+				+		6
fitta			+				+		+		5
knulla					+				+		4
satan	+								+		3
kuk			+				+		+		3
förbannad	+								+		2
gud	+							+			2
arsle		+					+		+		2
luder				+		+			+		1
jäkla	+							+			1
as				+					+		1
hora				+		+			+		1
								Sammanlagt			376
Sammanlagt	7	2	2	3	2	2	4	2	15	0	

1 [RELIGIÖS]
2 [SKATOLOGISK]
3 [KÖNSORGAN]
4 [MÄNSKLIG]
5 [SEXUELL]
6 [MAMMA]
7 [KROPP]
8 [MILD]
9 [STARKT VARDAGLIGT]
10 [GROV]

I den muntliga dialogen finns 17 olika svordomstyper (se tabell 7). Det vanligaste semantiska draget är det religiösa temat. Stildraget är starkt vardagligt i alla andra svordomar än två som har stildraget mild.

[2] n antalet belägg i muntlig dialog.

Tabell 8. Semantisk komponentanalys av svordomarna i svenska undertexter.

	Semantiska drag (teman)							**Stildrag**			
Svordom	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	n*[3]
fan	+								+		99
jävla	+								+		57
skit		+							+		31
helvete	+								+		27
hålla käften							+		+		14
knulla					+				+		4
fitta			+				+		+		3
fucking					+				+		3
kuk			+				+		+		3
satan	+								+		2
gud	+							+			2
arsle		+					+		+		2
luder				+		+			+		1
jäkla	+							+			1
hora				+		+			+		1
								Sammanlagt			250
Sammanlagt	6	2	2	2	2	2	4	2	13	0	

1 [RELIGIÖS]
2 [SKATOLOGISK]
3 [KÖNSORGAN]
4 [MÄNSKLIG]
5 [SEXUELL]
6 [MAMMA]
7 [KROPP]
8 [MILD]
9 [STARKT VARDAGLIGT]
10 [GROV]

I svenska undertexter finns det 15 olika svordomstyper (se tabell 8). Det vanligaste semantiska draget är det religiösa temat såsom det också var i den muntliga dialogen. Stildraget är starkt vardagligt i alla andra svordomar förutom två som har stildraget mild.

[3] n antalet belägg i svenska undertexter.

Tabell 9. Semantisk komponentanalys av svordomarna i finska undertexter.

	Semantiska drag (teman)							**Stildrag**			
Svordom	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	n*[4]
helvetti	+									+	46
hemmetti	+							+			24
hitto	+							+			16
paska		+							+		11
saatana	+									+	5
turpa kiinni							+		+		5
pentele	+							+			3
kyrpä			+	+			+		+		2
naida					+				+		2
panna					+				+		2
perse		+					+			+	2
iho umpeen							+		+		2
olla kusessa		+							+		2
sontakasa		+		+				+			1
kusipää		+		+					+		1
kalu			+				+		+		1
kita kiinni							+		+		1
huora				+		+			+		1
lutka				+		+			+		1
hiivatti	+							+			1
mulkku			+	+			+		+		1
munata				+					+		1
								Sammanlagt			131
Sammanlagt	6	5	3	7	2	2	7	5	14	3	

1 [RELIGIÖS]
2 [SKATOLOGISK]
3 [KÖNSORGAN]
4 [MÄNSKLIG]
5 [SEXUELL]
6 [MAMMA]
7 [KROPP]
8 [MILD]
9 [STARKT VARDAGLIGT]
10 [GROV]

[4] n antalet belägg i finska undertexter.

I finska undertexter finns det 22 olika svordomstyper som kan ses i tabell 9. De vanligaste semantiska dragen dvs. svordomstemana är det mänskliga temat och kropptemat, men det religiösa temat har nästan lika många belägg. Vanligaste stildraget är starkt vardagligt med 14 belägg medan 5 svordomar har stildraget mild och 3 svordomar grov.

Enligt Ljung (2006: 62–64) är det religiösa temat det vanligaste temat bland svenska svordomar. Mitt undersökningsmaterial stöder detta påstående. I muntlig dialog och i svenska undertexter är det religiösa temat det vanligaste och i finska undertexter är detta tema också väldigt vanligt. De semantiska innehållen förändras alltså inte betydligt från ett språk till ett annat eller från talat till skrivet språk i min undersökning. Stilistiska skillnader finns i finska undertexter jämfört med muntlig dialog och svenska undertexter. Det vanligaste stildraget är starkt vardagligt, men finska undertexter har större variation än de andra. Det finns mer svordomar med ett milt stildrag och också svordomar med ett grovt stildrag som muntlig dialog och svenska undertexter inte alls har.

5. SAMMANFATTANDE DISKUSSION

Denna avhandling handlar om översättning av svordomar i undertexter. Syftet med avhandlingen har varit att redogöra för hur svordomar och kraftuttryck och deras semantiska innehåll eventuellt förändras i översättningar i materialet. Därtill ville jag kartlägga om svordomarna och kraftuttrycken har exkluderats, bevarats eller försvagats i svenska och finska undertexter och i vilken grad. Som undersökningsmaterial använde jag den svenska kriminalserien *Innan vi dör* skriven av Niklas Rockström och Wilhelm Behrman. Materialet bestod av svordomar och kraftuttryck som förekom i dialogen och undertexter i series första säsong. Jag definierade alla svordomar med hjälp av ordböcker och gav dem både semantiska komponenter och stilkomponenter, som behövdes i den semantiska komponentanalysen. De semantiska komponenterna beskrev svordomars tema och de stilkomponenterna svordomars grovhet.

Det fanns 376 belägg i den muntliga dialogen, 250 belägg i de svenska undertexterna och 131 belägg i de finska undertexterna. Tydligt antal svordomar hade alltså exkluderats i undertexter, 126 svordomar i svenska undertexter och 245 svordomar i finska undertexter, vilket gjorde att 33,5% av alla svordomar i muntlig dialog hade exkluderats i svenska undertexter och 65,2% i finska undertexter. Alltså antalet exkluderade svordomar är nästan dubbelt i antal i finska undertexter jämfört med i svenska undertexter. Jag delade också in svordomarna i två kategorier för en mer exakt analys. Kategorier var svordomar med en fristående funktion och svordomar med en utfyllande funktion. Av 376 svordomar som förekom i den muntliga dialogen hade 152 svordomar en fristående funktion och 224 svordomar en utfyllande funktion. Analysen bevisade att av svordomar som hade fristående funktionen var 21,1 procent, alltså 32 svordomar, exkluderats i svenska undertexter och 55,3 procent, alltså 84 svordomar, exkluderats i finska undertexter. Av svordomar som hade utfyllande funktionen var 42,9 procent, alltså 96 svordomar, exkluderats i svenska undertexter och 71,9 procent, alltså 161 svordomar, exkluderats i finska undertexter. Resultaten visade att det fanns färre exkluderingar i svordomar med fristående funktion än i svordomar med utfyllande funktion. Slutsatsen av den kvantitativa analysen av exkludering av svordomar var att det fanns numerärt betydligt färre svordomar i finska undertexter än i muntlig dialog. Det gällde både svärandet generellt och svärandet kategoriserat i

fristående funktion och utfyllande funktion. Detta resultat bevisar att tv-textningar har komprimerats och förkortats. Resultatet stämmer också med min hypotes att det finns färre förekomster i översättningar än i den ursprungliga dialogen.

Alla tre modaliteter, alltså muntlig dialog och svenska samt finska undertexter, fick sin egen komponentanalys som jag analyserade. I den muntliga dialogen fanns 17 olika svordomstyper, i svenska undertexter 15 olika svordomstyper och i finska undertexter 22 olika svordomstyper. Det vanligaste semantiska draget i den muntliga dialogen och i svenska undertexter var det religiösa temat. Enligt Ljung (2006: 62–64) är det religiösa temat det vanligaste temat bland svenska svordomar så min undersökning stöder detta påstående. I finska undertexter var religiösa temat näst vanligaste temat, medan de vanligaste var mänskliga temat och kropptemat. De semantiska innehållen förändrades alltså inte betydligt från ett språk till ett annat eller från talat till skrivet språk i min undersökning.

Stark vardagligt var det vanligaste stildraget i alla modaliteter, men finska undertexter hade större variation än de andra. I den muntliga dialogen och i svenska undertexter förekom det två svordomstyper som hade stildraget mild, medan i finska undertexter fanns det fem svordomar med ett milt stildrag och också tre svordomar med ett grovt stildrag som muntlig dialog och svenska undertexter inte alls hade. Även om semantiska innehållen förändrades inte betydligt, fanns det stilistiska skillnader i finska undertexter jämfört med muntlig dialog och svenska undertexter. Dock får min hypotes att svordomars grovhet mildras i översättning inte ett sådant stöd av resultaten att man kunde säga att den stämmer. Jag var lite överraskad av detta resultat, men materialvalet kan ha påverkan på detta. I kriminalserien kan väntas grovt språk även i översättningar. Det kunde vara intressant att undersöka översättning av svordomar och annat fult språk i någon annan genre än kriminalserier och -filmer och se hur det påverkar på översättningen. Också definitioner och stildrag i ordböcker som jag använde att få komponenter för komponentanalysen kan vara inexakta. Detta kan ha påverkan på resultaten, för att det var inga svenska svordomar som fick ett stildrag grov enligt ordböckerna även om motsvarande svordom på finska fick ett stildrag grov. Detta kan beteckna att definitioner för svordomar i ordböcker kan vara kulturbundna och variera mellan språken.

Analysmetoder som jag använde var lämpliga för denna undersökning. Ändå är det svårt att dra allmänna slutsatser om översättning av svordomar, eftersom den här undersökningen är en fallstudie av serien som jag använde som material. Kring detta tema finns dock andra undersökningar (bland annat Sager 2009, Mikkonen 2016 och Kerkkä 2007, 2014) som stöder resultat som jag fick. Det är bra att komma ihåg att översättningar i denna undersökning är val av enstaka översättare. Resultaten skulle ha varit olika med olika översättare.

LITTERATUR

Andersson, L. 1985. *Fult språk*. Femtonde tryckningen. Stockholm. Carlsson Bokförlag AB.

Andersson, L. & Trudgill, P. 1990. *Bad language.* Oxford. Blackwell.

Andersson, L. 2001 [1985]. *Fult språk. Svordomar, dialekter och annat ont*. Femtonde tryckningen. Stockholm: Carlsson bokförlag AB.

Hjort, M. 2007. Kirosana vai voimasana ja muita karkeita terminologisia pohdintoja. I: Niemelä, N. Lehtinen, E. (Red.): *Översättningsteori, fackspråk och flerspråkighet*. VAKKI-symposium XXVII. 74–83. Vasa. Vasa universitet. http://www.vakki.net/publications/2007/VAKKI2007_Hjort.pdf. (Hämtad 29.4.2017)

Hjort, M. 2017. Swearing in Finnish. Folk definitions and perceptions. I: Beers Fägersten, K. Stapleton, K. (Red.): *Advances in Swearing Research. New languages and new contexts*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.

Holopainen, T. 2015. Audiovisuaalisen kääntämisen asiantuntijuus. Nuoren alan kasvukipuja. I: Aaltonen, S. Siponkoski, N. Abdallah, K. (Red.): *Käännetyt maailmat. Johdatus käännösviestintään.* Tallinn: Gaudeamus Helsinki University Press.

Hughes, G. 1991. *Swearing: A Social History of Foul Language, Oaths and Profanity in English*. Cambridge: Blackwell.

Ingo, R. 2007. *Konsten att översätta. Översättandets praktik och didaktik*. Lund: Studentlitteratur AB.

Kerkkä, K. 2007. Tv-textning av brottsrelaterade uttryck i kriminalfilmen Innan frosten. I: Niemelä, N. & Lehtinen, E. (red). 2008. *Översättningsteori, fackspråk och flerspråkighet.* 111–

122. Vasa. Vasa universitet. http://www.vakki.net/publications/2007/VAKKI2007_Kerkka.pdf. (Hämtad 28.4.2017)

Kerkkä, K. 2014. Finsk översättning av attityd i svenska kriminalfilmer. *Puhe ja kieli*, 34:1, 2014. 21–42.

Kiuru, L. & Montin, R. 1991. *Om svordomar och deras översättning*. Serie C Nr 7. Uleåborgs Universitet. Institutionen för nordiska språk.

Koljonen, T. 1998. *TV-textning: Konsten att komprimera*. Licentiatavhandling. Jyväskylä universitet.

Kotsinas, Ulla-Britt. 1998. *Norstedts svenska slangordbok*. Stockholm. Norstedts Ordbok AB.

KS = Kielitoimiston sanakirja. 2018. Helsinki: Institutet för de inhemska språken. https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/netmot.exe?motportal=80. (Hämtad 20.9.2018).

Ljung, M. 2006. *Svordomsboken – Om svärande och svordomar på svenska, engelska och 23 andra språk*. Stockholm. Norstedts Akademiska Förlag.

Ljung, M. 2011. *Swearing – A cross-cultural linguistic study*. New York. Palgrave Macmillan.

Mikkonen, M. 2016. *Vad fan händer med svordomar i översättningar? En semantisk-pragmatisk analys av svordomar och kraftuttryck i Håkan Nessers Fallet G och dess finska och engelska översättningar.* Pro gradu. Helsingfors universitet.

NES = Nykysuomen etymologinen sanakirja. 2009. Häkkinen, K. WSOY sanakirjat. Helsingfors: WSOY.

SAG = Svenska Akademiens grammatik. 1999. Del 2 Ord. Teleman, U. & Hellberg, S. & Andersson, E. Stockholm: Svenska Akademien.

Sager, K. 2009. *¡Hija puta! – Din skata! Analys av undertextningsstrategier och deras effekt i översättningen av filmen Allt om min mamma.* Göteborgs universitet. Institutionen för svenska språket.

SAOB = Svenska Akademiens ordbok. http://g3.spraakdata.gu.se/saob/. (Hämtad 1.5.2017)

SAOB = Ordbok över svenska språket, utgiven av Svenska Akademien. 1939. Lund 1893-. www.saob.se. (Hämtad 13.9.2018)

SAOL = Svenska Akademiens ordlista över svenska språket. 2015 [1874]. Fjortonde upplagan. Stockholm: Svenska Akademien.

SFSO = Stora finsk-svenska ordboken. 2006. Helsinki: Institutet för de inhemska språken. http://finsk-svenska.svenska.gu.se. (Hämtad 8.10.2018)

SO = Svensk ordbok utgiven av Svenska Akademien. 2009. Utarbetat vid redaktionen för Svenska akademiens samtidsordböcker, Lexikaliska institutet, Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet. Stockholm: Svenska Akademien.

Stora fula ordboken: Baktalade ord på språkets bakgård. 2004. Dagrin, B. Stockholm: Carlssons.

Svensk ordbok. 100 000 ord och fraser. 1999 [1986]. Utarbetat vid Språkdata, Göteborgs universitet; vetenskaplig ledare: Sture Allén. Tredje upplagan, första tryckningen, Språkdata och Norstedts Ordbok. Stockholm: Norstedts Ordbok.

Svenskt språkbruk: *ordbok över konstruktioner och fraser*. 2003. Utarbetad av Svenska språknämnden. Stockholm: Norstedts ordbok.

Tveit, J. 2004. *Translating for television. A handbook in screen translation.* Bergen. JK Publishing.

VISK = *Iso suomen kielioppi*. 2004. Hakulinen, A. & Vilkuna, M. & Korhonen, R. & Koivisto, V. & Heinonen, T. & Alho, I. Helsingfors: SKS Finska Litteratursällskapet. Verkkoversio. http://scripta.kotus.fi/visk. (Hämtad 30.4.2017)

BILAGA 1

Belägg av svordomar i materialet

Episod 1

Tidpunkt	**Muntlig dialog**	**Svenska undertexter**	**Finska översättningen**
1:27	Vad fan	Vad fan	-
1:41	Fan!	Vad fan!	-
5:59	Men helvete!	Men helvete!	Helvetti!
12:59	Hur fan	-	-
14:31	för fan	-	hemmetissä
14:57	för fan	-	-
16:20	Knullar	Knullar	Naitteko
16:42	Nej, fan	-	-
16:46	vart fan	-	-
17:42	var fan	Var fan	Missä hemmetissä
21:23	Jävligt	Jävligt	-
21:34	jävla	-	-
21:58	jävla	-	-
27:01	För helvete	För helvete	-
28:26	Fan	-	-
30:34	Fy fan	Fy fan	Helvetin
30:55	-	-	paskaakaan
31:06	Vad fan	Vad fan	Kuka hemmetin
37:58	som fan	som fan	-
38:16	För fan	-	-
40:45	Åh fan	Fan	No hitto
41:09	Hur fan	Hur fan	-
44:37	jävligt	jävligt	-
45:14	Åh fan	Åh fan	-
49:24	Vad fan	Vad fan	Mitä hittoa
52:37	Fan	Fan	Hitto
53:38	Helvete	Helvete	Helvetti
55:11	för fan!	för fan!	-
55:17	Helvete!	Helvete!	Helvetti!

Episod 2

2:09	skitdålig	skitdålig	paska
2:20	jävla	-	-
2:20	skit	skit	paskaa
2:53	skiten	skiten	sontakasaa
2:57	jävla massa strunt	-	-
3:08	jävlas	jävlas	-
3:22	jävligt	-	-
5:51	fan	fan	-
6:12	Hur fan	-	Miten hitossa
6:15	Hur fan	-	-
8:20	jävla biljakt	-	-
11:33	Vilken jävla	-	-
11:42	jävla	-	-
11:43	Vad fan	-	-
11:57	jävligt besviken	jävligt besviken	hemmetin pettynyt
16:43	jävla trött	jävla trött	-
16:50	Vem fan	Vem fan	-
17:25	Fan	Fan	-
17:35	Åk till helvete	-	-
19:05	så jävla spänd	så jävla spänd	-
19:54	fan	-	-
20:10	Fy fan	Fy fan	-
20:18	för helvete	-	-
20:30	för fan	för fan	helvetti
20:40	jävla död	jävla död	-
21:02	för fan	-	hemmetti
21:12	för fan	-	-
21:40	Fan	Fan	Helvetti
21:55	knullar	knullar	paneekohan
22:13	fan	-	-
22:28	fan	-	-

22:35	klart som fan	-	-
23:49	väl fan inte	-	-
24:03	skiter i	skiter i	-
25:49	Åh helvete	Helvete	Helvetti
33:24	Fan	Fan	-
38:00	Fan	-	Hitto
40:24	-	Vem fan	Kuka hemmetti
41:37	-	Dra åt helvete	Painu helvettiin
45:18	Helvete	Helvete	Helvetti
48:28	Hur fan	-	-
48:37	den jäveln	den jäveln	-
51:42	Fan	Fan	Hemmetti
53:50	Jävla	Jävla	Helvetin
53:50	skitgrej	skitgrej	paskavehje
54:35	Fan	Fan	Hitto
55:41	jävla	jävla	-

47 belägg

Episod 3

1:20	jävla snygg	jävla snygg	-
4:12	jävligt effektiva	jävligt	hemmetin
7:00	brinna i helvetet	brinna i helvetet	joudun helvettiin
12:33	den förbannade skräcken	-	-
12:47	Gud	Gud	-
13:54	så jäkla konstigt	så jäkla konstigt	-
15:26	Skit i det!	-	-
16:11	…fan…	-	-
16:41	Satan!	Satan!	Saatana!
17:02	Vad fan	Vad fan	Mikä hitto
17:10	Vad fan	Vad fan	-
17:12	jävla fisk	jävla fisk	-
17:19	fan	-	-
17:25	Det skiter jag	Det skiter jag	Ei paskan
17:27	Det skiter jag i	Det skiter jag i	Ei paskan väliä

17:29	dra åt helvete	dra åt helvete	painukoon helvettiin
18:31	Skit i det.	Skit i det.	-
18:48	Jag skiter i det här	Jag skiter i det här	-
23:21	Fan	Fan	-
23:24	Vad fan	Vad fan	-
23:28	Men gud	Men gud	-
23:34	Skit	Skit	-
24:19	Nej fan.	Nej fan.	Hitto!
24:23	en jävla mobil	en jävla mobil	-
27:03	Skit i honom	Skit i honom	-
27:42	Vad fan	Vad fan	Mitä hittoa
30:32	Skit i det	-	-
30:40	en jävla idiot	-	-
31:25	Satan	-	-
34:22	Nej fan	Nej fan	-
34:44	Hur fan	Hur fan	-
37:42	Håll käften!	Håll käften!	-
37:54	Vad fan för?	-	-
37:57	den fittan	den fittan	kusipään
37:58	hans fittad syster	-	-
38:05	en jävligt dålig idé	-	-
38:06	en asbra idé	-	-
39:34	Jag skiter i	Jag skiter i	-
39:47	dina jävla ärenden	-	-
39:50	jävla snorunge	jävla snorunge	-
40:32	den skiten	-	paskajuttuja
41:25	Men vad fan!	Men vad fan!	Voi hemmetti!
42:25	som fan.	som fan.	Hemmetti.
43:13	fucking	-	-
47:28	släpp kuken	släpp kuken	kalu
47:49	Skit i det	Skit i det	-
47:51	jävla	-	-
47:51	fitta	fitta	-
47:53	en hora	en hora	huoran

47:54	håll käften	håll käften	iho umpeen
48:48	så jävla svenskt	så jävla svenskt	-
49:28	jävla flickvän	jävla flickvän	-
50:40	dra åt helvete	dra åt helvete	painua helvettiin
50:41	fittan	-	-
50:43	fan	-	-
51:00	jävla viktigt	-	-
52:02	Fan	Fan	-
52:12	Vad fan	Vad fan	Mitä helvettiä
54:12	jävla	-	-
56:18	för fan	-	-
56:22	ett skit	ett skit	-
56:26	Fan	-	-

62 belägg

Episod 4

2:54	Fan	Fan	-
5:02	Käften!	Käften!	Turpa kiinni!
6:07	-	Varför i helvete	Miksi helvetissä
8:37	för helvete	-	-
9:57	för helvete	-	-
10:08	Hur fan	-	-
10:27	går åt helvete	går åt helvete	päin helvettiä
10:44	håller du käften?	håller du käften?	-
10:49	För fan!	För fan!	-
11:11	Fan.	Fan.	Hemmetti.
12:12	ett jävla	ett jävla	-
12:12	skit	skit	-
12:33	Fan	-	hiton
13:16	-	Varför i helvete	Miksi helvetissä
24:14	jävligt irriterande	-	hiton ärsyttävää
24:59	jävligt flott	-	-
30:09	Helvete!	Helvete!	Helvetti!
30:53	för fan	för fan	-
31:30	Vem fan	Vem fan	Kuka pentele

31:56	Fan.	Fan.	Hemmetti.
32:08	Fan.	Fan.	Hemmetti.
36:01	skiten	skiten	paskaa
39:09	zigenarjävel	zigenarjävel	mustalaispentele
39:38	jävel	-	-
39:44	jävla	jävla	-
39:44	fittorna	fittorna	mulkut
40:07	Jävla amatörer!	Jävla amatörer!	Helvetin amatöörit!
40:09	Hur fan	Hur fan	-
40:16	För fan!	För fan!	-
40:18	Jävla nybörjare!	Jävla nybörjade!	Helvetin aloittelijat!
40:24	Jävla nollor	Jävla nollor	Helvetin nollat
40:38	Käften	Käften	Iho umpeen
41:04	Vad fan	-	-
41:38	Jävla skämt!	Jävla skämt!	-
41:47	en jävla massa	en jävla massa	-
42:05	Käften nu	Käften nu	Kita kiinni
42:15	Men vafan.	Men vafan.	Voi helvetti
46:26	en jävla aning	-	-
47:48	fan	-	-
48:27	jävla	-	-
50:42	Vad i helvete	Vad i helvete	Helvettiäkö
52:53	din kuk	din kuk	kyrvän
53:18	Jävla tönt	Jävla tönt	-
56:33	Fan	Fan	-

44 belägg

Episod 5

3:31	jävligt snyggt	-	-
6:32	knullar	knullar	panet
8:00	jävla överspänd	-	-
8:04	Håll käften	Håll käften	-
8:08	jävla aning	jävla aning	-
10:42	jävla pengar	jävla pengar	helvetin rahat
10:48	din kuk	din kuk	kyrvän

10:52	skit	skit	paskaa
10:54	Vad fan	-	-
11:00	Vad fan	Vad fan	-
11:03	jävla pistolen	-	-
11:07	skiter i	skiter i	-
11:11	det skiter jag	det skiter jag i	-
11:11	fan	-	-
16:43	Vem fan	Vem fan	-
16:48	Vad fan	-	-
21:14	fan	-	-
22:44	Fan heller	Fan heller	Ei helvetissä
23:10	För helvete!	-	-
23:24	vad fan	vad fan	-
27:07	Vad fan?	-	Mitä helvettiä?
28:56	Fan	-	Miten hitossa
29:34	Skit i det	Skit i det	-
29:43	Vad fan	-	-
29:46	Käften	Käften	Turpa kiinni
31:30	Fy fan.	Fy fan.	Hyi hemmetti
31:35	biljäveln	biljäveln	saatana
32:01	Vad fan	Vad fan	Mitä helvettiä?
32:17	Vem fan	Vem fan	-
32:18	Helvete!	Helvete!	-
33:33	Satan!	Satan!	-
33:34	Jävla svin!	Jävla svin!	Saatanan siat!
33:47	Vad fan	Vad fan	Mitä helvettiä
33:48	Vad fan	Vad fan	-
33:59	jävla smuts	jävla smuts	-
35:54	ett skit	ett skit	-
40:10	fuckat upp	fuckat upp	munannut
43:02	Hur fan	-	-
44:24	Vad fan	-	-
44:29	Varför i helvete	-	-
46:34	ett skit bättre	ett skit bättre	-

46:37	Vad fan	Vad fan	-
46:46	Åh fan	Åh fan	-
47:36	För helvete!	För helvete!	Voi helvetti
47:40	för fan	-	-
51:21	arslet	arslet	perse
51:26	arsle	arsle	perse
51:47	Åh fan	Åh fan	No hitto
51:53	Fan.	-	-
55:23	Vad fan	-	-
55:26	Ge fan	Ge fan	Et helvetti

51 belägg

Episod 6

1:42	Vad fan	Vad fan	-
3:24	en jävligt bra	en jävligt bra	helvetin hyvä
3:40	jävla kriget	jävla kriget	hemmetin sodassa
3:45	jävla fredsavtal	jävla fredsavtal	-
3:47	jävla förnedring	-	-
3:49	fan utrotning	fan utrotning	-
4:00	vad fan	-	-
4:45	jävla	-	-
7:16	jävla underbart	jävla underbart	-
7:19	jävla underbart	jävla underbart	-
7:21	Va fan	-	-
7:40	förbannat bra jobb	-	hemmetin hyvää työtä
7:54	För helvete!	För helvete!	Ei helvetissä!
7:58	För fan!	-	-
9:38	Vem fan	Vem fan	Kuka hitto
15:01	Varför i helvete	-	Miksi hemmetissä
15:26	jävla arg	jävla arg	-
18:11	fucking jobb	-	-
18:39	Skit i	Skit i	-
18:49	sånt skit	sånt skit	-
20:12	Hur fan	-	-
23:13	Fan	Fan	-

25:20	Fan	-	-
30:39	Jävla	Jävla	Saatanan
30:39	luder	luder	lutka
30:45	Vad fan!	Fan!	Mitä helvettiä?
31:36	Var fan	-	-
32:22	Vem i helvete	Vem i helvete	Kuka helvetti
32:30	Helvete!	Helvete!	-
33:13	Vad fan	Vad fan	Mitä hemmettiä
37:05	Hur fan	-	-
37:14	för fan	-	-
37:23	För fan	-	-
39:15	för helvete	-	-
39:31	för fan	-	-
41:36	en jävla läcka	-	-
45:53	Vad fan.	Vad fan.	-
46:13	Den jäveln!	Den jäveln!	Se pentele!
47:57	För helvete!	För helvete!	-
48:49	Vad fan!	Vad fan!	Mitä hemmettiä?
52:01	fucking krig	fucking krig	-
52:27	Vad fan!	Vad fan!	Helvetti!
52:52	för fan!	för fan!	-
55:52	Hur fan	Hur fan	-
56:21	skithögelser	-	paskakasoja

45 belägg

Episod 7

3:40	en jävla idioten	-	-
4:21	Fan	-	-
4:31	jävla hål	-	-
4:35	Skiter hon i	Skiter hon i	-
5:07	åt helvete	åt helvete	-
5:25	skit samma	skit samma	-
6:11	jävla fast	jävla fast	-
6:57	skiter i	-	-
9:27	jävla vettigt	jävla vettigt	-

9:41	som fan	-	-
11:11	När fan	-	-
11:39	Vem fan	-	-
12:04	skit stort	-	-
12:14	Det skiter jag i	Det skiter jag i	-
13:28	för fan	-	-
20:57	Vad fan	-	-
21:03	fan	-	-
26:20	Fan	-	-
27:09	för fan	-	-
27:10	jävla galen	-	-
27:54	Fan!	Fan!	-
27:56	Jävla fan!	Jävla fan!	Helvetti
28:00	Fan!	Fan!	-
35:32	jävla idiot	jävla idiot	Helvetin ääliö
35:38	Håll käften!	Håll käften!	Turpa kiinni!
35:42	fan	fan	-
36:13	jävla garderob	-	-
37:19	dumma jävel	dumma jävel	Saatanan pässinpää!
37:27	fucking deal	-	-
38:49	fan	-	-
40:20	skitsned	skitsned	-
40:30	Vad fan	Vad fan	-
41:22	knullade	knullade	nait
46:16	jävla roligt	jävla roligt	-
46:29	jävla perioder	jävla perioder	-
46:35	skitbra	skitbra	-
46:39	Håll käften	Håll käften	Turpa kiinni
46:43	fan	fan	-
46:51	-	-	helvetti
47:10	fan	fan	-
47:19	Vad fan	Vad fan	-
48:17	Vad fan	Vad fan	Mitä helvettiä
51:41	Fan.	Fan.	-

54:41	Jävla	Jävla	Helvetin

44 belägg

Episod 8

5:29	jävla rätt	-	-
5:34	Hur fan	-	-
9:55	i skiten	i skiten	kusessa
10:54	håller käften	håller käften	-
14:26	jävla dåligt	jävla dåligt	-
15:14	Var i helvete	Var i helvete	Missä helvetissä
19:22	-	-	kaikki kusee
21:01	Va fan	Va fan	Mitä hittoa
23:10	Vad fan	Vad fan	-
25:10	Åh fan	Åh fan	No hemmetti
26:29	Fan	Fan	-
31:19	en jävla idiot	-	-
35:07	Fan	Fan	Hemmetti
39:04	Skit samma	-	-
39:20	Fan	-	-
39:30	åt helvete	åt helvete	-
39:33	Vad fan	Vad fan	Mitä helvettiä
39:37	hållit käften	hållit käften	-
40:05	jävla otroligt	jävla otroligt	-
40:12	skit	-	-
40:19	klart som fan	klart som fan	-
40:30	vad fan	vad fan	-
41:12	för fan	-	-
41:51	vafan	vafan	-
49:06	för fan	-	-
49:14	jävla jobb	jävla jobb	hemmetti
49:49	jävla jobb	-	-
50:36	Vem fan	Vem fan	-

28 belägg

Episod 9

10:54	som skit	som skit	-

18:17	Hur fan	Hur fan	-
19:57	håller käften	håller käften	-
20:25	jävla dum	jävla dum	-
21:41	skit	-	-
23:00	Den jäveln	Den jäveln	-
23:30	fan	-	-
24:38	Vad fan	Vad fan	Mitä hemmettiä
25:57	jävla aning	-	-
30:10	Jävla	Jävla	-
30:10	skitsnack	skitsnack	Paskapuhetta
31:02	Håll käften	Håll käften	Turvat kiinni
31:06	jävla dagisklass	jävla dagisklass	-
31:14	jävla gnällspikar	jävla gnällspikar	hiivatin änkyröitä
32:37	fan	-	-
32:38	jävla förfest	-	-
43:42	Nej fan	Nej fan	-
45:50	Fucking råtta	Fucking råtta	Rotta, helvetti!
52:44	Vad fan	Vad fan	Mitä hittoa?
54:28	Fan	Fan	-

20 belägg

Episod 10

4:52	Var fan	Var fan	-
5:16	fan	-	-
5:40	För fan	För fan	-
6:37	Vad i helvete	Vad i helvete	Mitä helvettiä
7:36	ut av helvete	-	-
9:03	din jävel	din jävel	-
16:23	en jävla slakt	en jävla slakt	-
16:31	Vad i helvete	Vad i helvete	Mitä helvettiä
26:58	som fan	-	-
38:10	för helvete	för helvete	Helvetti!
40:45	Fan	Fan	Hemmetti
47:10	Fy fan	Fan	-
48:25	Fan	Fan	-

13 belägg

sammanlagt: 383 belägg